

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

7. ČÍSLO / XXIX. ROČNÍK

14 Kč • 0,76 €

21. ÚNORA 2021

Z obsahu:

Přímluvná modlitba

Katecheze papeže
Františka při generální
audienci 16. prosince 2020
v knihovně Apoštolského
paláce v Římě
- strana 2 -

Svatí Alois Versiglia a Kalist Caravario

Libor Rösner
- strana 4 -

Modlitební tažení za český národ - doplnění úmyslu

- strana 5 -

Naší jedinou naději je Kristus

P. M. Piotrowski TChr
- strana 6 -

Z duchovního pokladu Alice Lenczewske (40)

- strana 8 -

Čtyři podmínky lítosti nad hříchy

Maria Zboralská
- strana 10 -

Papež František vyhlásil Světový den prarodičů a seniorů

- strana 12 -

Charakter ctitele Nejsvětějšího Srdce Ježíšova

- strana 13 -

Foto © Pavel Langer, Člověk a Víra

Přímluvná modlitba

Katecheze papeže Františka při generální audienci

16. prosince 2020 v knihovně Apoštolského paláce v Římě

(Ef 6,18-20)

Drazí bratři a sestry, dobrý den!

Kdo se modlí, nikdy nehází svět za hlavu. Nezahrnuje-li modlitba radosti a bolesti, naděje a úzkosti lidstva, stává se jen „okrasnou“ činností: povrchním, teatrálním a intimistickým úkonem. Všichni potřebujeme niternost, tedy ústraní určitěho prostoru a času, kde se věnujeme vztahu s Bohem. Není to však únik z reality. V modlitbě nás Bůh vezme, požehná

a pak láme a dává k utišení hladu všech. Každý křesťan je povolán stát se v rukou Božích chlebem, který je lámán a dáván. Modlitba je konkrétní, nemá být útekem.

Muži a ženy oddaní modlitbě vyhledávají samotu a mlčení nikoli proto, aby nebyli obtěžováni, nýbrž aby více naslouchali Božimu hlasu. Někdy odcházejí ze světa do ústraní a skrytu svého soukromí, jak doporučuje Ježíš (srov. Mt 6,6), ale ať jsou kdekoli, ponechávají otevřeny

dveře svého srdce vždycky dokořán; otevřeny pro ty, kteří se modlí, aniž o tom vědí; pro ty, kteří se vůbec nemodlí, nosí v sobě potlačované volání, skrytou prosbu; pro ty, kteří zbloudili a sešli z cesty... Na dveře toho, kdo se modlí, může kdokoli zaklepat a nalézt v něm či v ní soucitné srdce, jež se modlí, aniž by kohokoli vylučovalo. Modlitba je naším srdcem a naším hlasem a stává se srdcem a hlasem lidí, kteří se modlit neumějí, nechtějí nebo nemohou. Jsme jejich srdcem a hlasem, který stoupá k Ježíši, stoupá k Otci jako přímluva. V samotě se ten, kdo se modlí, ať již dlouhodobě či krátkodobě, odděluje od všeho a ode všech, aby všechno

Pokračování na str. 12

Bezvýhradně skončit s každým hříchem. To není jen jedna z myšlenek polské mystičky Alice Lenczewské (str. 8-9), ale stejně smýšleli, mluvili a žili svatí, a někteří zcela mimořádným způsobem - např. Otec Pio, P. Leopold Mandič či farář arský (str. 10-11). A nejen oni, sám Ježíš často vyzývá k odvrácení se od jakéhokoliv hříchu! Proč? Protože hřích je dílem ďábovým - odvěkého nepřítele Boha i člověka. A člověk bude stát buď na straně Boží a odmítat vše, co je zaměřeno proti Bohu, anebo se ocitne na protější straně, kde panuje ďábel. A proto i lítost nad spáchanými hříchy musí splňovat jisté podmínky, aby mohla být nazývána opravdovou. Podle sv. Jana Marie Vianneye je jednou z nich právě to, že opravdová zkroušenost musí pojmout všechny hříchy. Tato radikalita někdy působí těžkosti, protože člověk ve své přirozenosti porušené dědičným hříchem touží po jistém sebeuspokojení, což může mj. znamenat ponechání si „malého hříšku - Bůh přece musí chápat, že chci ze života zde na zemi také něco mít...“ Omyl! To je, jako bychom řekli, že Ježíš svou smrtí na kříži vykoupil jen některé hříchy a ostatní ponechal, abychom se z nich vykoupili sami... On ve své lásce k lidem dal svůj život za všechny hříchy a na nás je, abychom z lásky a vděčnosti k němu zavrhlí jakýkoliv hřích.

Osvětluje to často i sám Ježíš, třeba ve zjevení sv. Markétě Marii Alacoque,

Editorial

když jí ukazuje své Srdce, které lidi tolik milovalo, avšak dostává se mu „od většíny jen nevděk, neucta a rouhání, chlad, pohrdání, svatokrádeže...“ (str. 13) Přitom by stačilo projevít Ježíši jen trochu lásky, a on by vykonal ještě více, než co pro tyto lidi vytrpěl! V minulém století podobně promlouval ke sv. Faustyně, která zaznamenala jeho přísně znějící slova: „Nemohu milovat duši, která je poskvrněná hříchem.“ Avšak milující, milosrdný Ježíš hned pokračuje: „Ale když lituje, má štědrost k ní je bez hranic.“ - Tak vyjadřuje Ježíš svoji radost nad návratem hříšníka do jeho náruče. Zpytujeme tedy svědomí, prosíme o dar sebepoznání! Nepláče Ježíš i nad námi, protože si ponecháváme - vědomě či nevědomě - něco, co komplikuje náš vztah k němu a znemožňuje působení Boží milosti v nás?

V Janově evangeliu nacházíme výraz „hřích světa“ (Jan 1,29). Evangelista jím míní víc než zvláštní hříchy. Mluví o tajemné skutečnosti, která je plodí: je to moc nepřátelská Bohu a jeho království. Toto nepřátelství se projevuje především odmítnutím světla (srov. Jan 3,19-20) a Jan to připisuje vlivu satana, jehož otrokem se stává každý, kdo hřeší (srov. Jan 8,34). Avšak vítězem nad hříchem světa je Ježíš, protože je bez hříchu (srov. Jan 8,46). A proto je Ježíš jedinou nadějí, která vy-

svobozuje lidský život ze záhuby a uvádí lidskou duši na cestu spásy. (str. 6-8) Ďábel ve své pýše však nechce Ježíši nechat volné pole působnosti, a tak již od jeho narození v Betlémě se staví proti němu a odmítá ho, stejně tak jako později i jeho církev. Toto odmítání je hříchem světa, který vede lidstvo do různých neštěstí, z nichž nejhorší je zatvrzelost lidských duší vůči Trojedinému Bohu. Takové démonické zlo nelze přemoci jinak než jen láskou Ježíšovou. Ona se chce projevít i skrze nás a naše čistá srdce, a Ježíš bude tak pronikat svoji láskou do největších hříšníků nebo do těch, kdo nás nenávidí, aby je dovedl k obrácení. A my se staneme podílníky na jejich spáse... Existuje mnoho duchovních cest, které dovedou člověka k vítězství nad zlým duchem. Pro každého člověka je jiná, ale základna je vždy stejná: zamilovat si Ježíše, každý den se mu odevzdávat - nejlépe skrze Pannu Marii - pravidelně se modlit a využívat duchovní posilu ze svátostí, odmítat jakýkoliv hřích. Velmi účinnou „nástavbou“, ba základem, je plnění vlastních povinností, půst, almužna...

A jsou to slova proroka Joela (2,12), která lidem všech dob dávají jasný pokyn, co dělat pro to, aby v den Hospodinův stáli na jeho straně, a nikoliv na straně hříchu: „Navraťte se ke mně celým srdcem, v postu, pláči a nářku.“ Doba postní nám skýtá jedinečnou příležitost začít s návratem...

Daniel Dehner

Po třiceti letech skrytého života opouští Ježíš definitivně svůj dosavadní domov. Přišla doba, aby veřejně vystoupil a začal rozhodující část své činnosti. Odchází z Nazareta a mohl by ihned vystoupit s velkou mocí, hlásat své poselství a konat divy a zázraky, ale místo toho se dává pokorně vést *Duchem*, a ten ho odvádí niko-

liv k zástupům, nýbrž naopak do samoty *na poušť*. Dáš-li se vést *Duchem*, můžeš si být jist, že tě vede na správné místo, i když tě to právě táhne zcela jinam.

Sleduj Pána uctivě zpozřdíli tak, abys v ničem nerušil jeho samotu a usebranost. Odchází na pustinu zcela sám, nic s sebou nenese, všechno nechává za sebou: pohodlí, vybavenost, starosti, zájmy, radosti i obyčej. Jeho dokonalá samota a odloučenost promění nehostinné prostředí ve svatyni, kde může stát tváří v tvář svému nebeskému Otci. Jeho spojení s Otcem bude tak dokonalé, že odsune stranou i všechny tělesné nároky. Odvaha vzdát se všeho je důkazem ochoty zcela a bezvýhradně se odevzdat Bohu.

Kde jinde bys chtěl čerpat pravé poznání a skutečnou sílu, abys mohl správně naplňovat své poslání, než v dokonalé samotě s Bohem? Učiň taková období odloučenosti trvalou součástí svého života. Projevíš-li svou touhu a připravenost, Duch Svätý tě rád uvede do takového prostředí, kde bude moci nerušeně promlouvat jen Bůh k tobě a ty k Bohu. Takový důvěrný a soustředěný rozhovor je pravým pokrmem pro tvou duši, která potřebuje nemenší pozornost a péči, než jakou věnuješ svému tělu.

Naprostou samotu potřebuješ také k tomu, aby ses mohl setkat i sám se sebou. Ovocem tohoto posvátného ústraní pak bude důvěrné sblížení s Bohem, při kterém jasněji poznáváš Boží vůli i sebe sama tak, aby ses pak sám odevzdal Bohu.

Ale i do této pustiny, tak posvěcené Ježíšovou modlitbou a odříkáním, si našel cestu Zlý. Jak vidíš, žádné místo mu není dost svaté, aby se tam nepokusil proniknout. Když si dovolil obtěžovat i Božího Syna, nesmíš se divit, že ti nedá pokoj ani ve chvílích posvátného soustředění.

Proč přichází až sem, a to právě v tento čas? Tuší, že se zde jedná o všechno. Hluboký prožitek důvěrného spojení s Bohem může výrazně změnit poměr sil v jeho neprospěch. Chce jednak narušit

toto svaté společenství, ale také svůdně nabízi svou vlastní společnost. Všechno to, co jsi s dávkou sebezapření zanechal na okraji pouště, přináší za te-

bou v té nejlákavější úpravě. Umí se uchytit na každé maličkosti. Stačí mu, aby ses ohlédl zpět a alespoň na chvíli ztratil ze zřetele vzácnou Boží přítomnost a její dary a začal je srovnávat s jeho oslnivou nabídkou. Rozvíjí před tebou podívanou, při které provokuje tvou fantazii a vyvolává vzpomínky na dávné dojmy, zážitky a představy, a využije všeho, čemu jsi dříve dovolil vstoupit do svého srdce. Nachází tak svého spojence přímo v tvém nitru a podvědomí, kde svůj odraz zanechalo všechno to, co sem proniklo špatně střeznými smysly. Uvědom si, jak si svou nekázní a nevázaností, lacinou zvědavostí a nekrocenou žádostivostí připravuješ svá budoucí pokušení. Nyní je zapotřebí, abys ani na okamžik nedával přednost svůdci před svým Pánem. On dopustil, že si Zlý dovolil přistoupit i k němu. Sám prožívá, co znamenají jeho naléhavé svody, a nedovolí, aby ti, kdo se k němu, Pánovi, s důvěrou obrazení, byli zkoušeni nad své síly. Můžeš se spolehnout, že ti *postučí jeho milost*⁽¹⁾ – pokud s ní ovšem budeš spolupracovat.

Tvůj Pán tě také nikdy nenechává samotného se Svůdcem. Pokud se nedáš oslepit jeho podívanou, můžeš u sebe zpozorovat také jinou společnost. Tak jako k svému Synu i k tobě posílá Otec svého anděla, aby byl s tebou i uprostřed *divoké zvěře*. Ačkoliv je tak tichý a nevtíravý, není o nic méně příčinlivý než jeho protivník. Konečný úspěch jednoho či druhého záleží na tom, ke komu se sám přikloníš. Tvůj dobrý anděl zná velmi dobře, jakou cenu má ten, koho sám Nejvyšší přijal za své vlastní dítě, a proto mu záleží na tobě více, než si můžeš představit. Nenajdeš bytost, která by ti věrněji, nezištněji a oddaněji sloužila. Zvaž, zda nejsi k němu až příliš nevěšmavý a nevděčný.

Doba přípravy

Zamyšlení nad liturgickými texty dnešní neděle

Čiňte pokání a věřte evangelium!

Liturgická čtení

1. čtení – Gn 9,8-15

Toto řekl Bůh Noemovi i jeho synům: „Uzavírám smlouvu s vámi i s vašimi potomky a se všemi živými tvory u vás: s ptáky, s veškerou krotkou i divokou zvěří země, se vším, co vyšlo z archy, se všemi živočichy země. Uzavírám s vámi smlouvu: Nic, co má tělo, nebude už zahubeno vodou potopy, už nepřijde potopa, aby zpusťovala zemi.“ Bůh dodal: „Toto je znamení smlouvy, které zřizují mezi sebou a vámi i mezi každým tvorem u vás na budoucí pokolení: Kladu do mraků svou duhu a ta bude znamením smlouvy mezi mnou a vámi. Když nakupím nad zemí mraky a v mracích se objeví duha, vzpomenu si na svoji smlouvu, která je mezi mnou a vámi a mezi každým živým tvorem, který má tělo. Voda už nevzroste k potopě, aby zahubila každé tělo.“

2. čtení – 1 Petr 3,18-22

Milovaní! Kristus vytrpěl jednou smrt za hříchy, spravedlivý za nespravedlivé, aby nás smířil s Bohem. Byl sice usmrčen podle těla, ale podle ducha dostal nový život. V tom duchu šel a přinesl zprávu duším uvězněným. Oni kdysi nechtěli poslechnout, když Bůh v Noemově době shovívavě vyčkával, zatímco se stavěla archa. Jen několik osob, celkem

Dokončení na str. 10

Pokloň se svému Pánu a děkuj mu ve svém srdci, že i svým vlastním příkladem ukazuje význam samoty, kázně, umrtvování a odříkání. Dobrovolně přijaté nepohodlí je nejlepší cestou k pravé svobodě ducha. *Naplň se čas, čiň pokání*, abys přesvědčil sebe i svět, že jsi opravdu *uvěřil evangelium*. Využij nabídnuté čtyřicetidenní přípravy tak, že se dáš vést *Duchem*, abys pak mohl slavit svátky s *nekvášenými chleby*, tj. s *poctivostí a životem podle pravdy*.⁽²⁾

Ukaž mi své cesty, Pane, a pouč mě o svých stezkách, veď mě ve své pravdě, neboť ty jsi můj Bůh, můj Spasitel.⁽³⁾

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ srov. 2 Kor 12,9; ⁽²⁾ srov. 1 Kor 5,8;

⁽³⁾ Ž 25,4-5.

Svatí Alois Versiglia a Kalist Caravario

V seriálu o světcích jsme několikrát pojednali o mučednicích čistoty – naposledy o bl. Terezii Braccové (Světlo 34/2020). Avšak Církev svatá zná i muže, kteří zahynuli právě při hájení čistoty dívek, jež jim byly svěřeny, jako např. dva salesiány, kteří v daleké Číně přijali smrt z rukou komunistických banditů – sv. Aloise (Luigih) Versigliu a sv. Kalista (Callista) Caravaria. Zvláště o biskupu Versigliovi byli jeho spolubratři přesvědčeni, že by byl za svatého prohlášen i bez mučednické smrti.

Svatý Alois (Luigi) Versiglia se narodil 5. června 1873 v Oliva Gessi v Itálii. Jako dvanáctiletý vstoupil do salesiánské oratoře v turinském Valdoccu, kde osobně poznal Dona Boska. Podle příkladu kněží, kteří v jednom z kostelů svědčili o hlásání Krista v daleké cizině, se Alois nadchl pro misionářské dílo. Sám zakladatel salesiánů ho k tomu povzbuzoval, stejně jako ke vstupu do kongregace. Věčné sliby však Alois skládal již do rukou Boskova nástupce, bl. Michala Ruy.

Svatý Alois Versiglia

Když byl v roce 1895 Alois vysvěcen na kněze, vyhlížel možnost, jak vstoupit do řad Kristových věrných šířících Vykupitelovo jméno mezi jinověrci. Musel si však na splnění svého snu počkat. Nejprve několik let působil jako novicmistr v římském Genzanu. V roce 1906 už stánu v čele misijní výpravy salesiánů do Číny, čemuž pochopitelně předcházela důkladná jazyková příprava. Z Macaa, kam vedly jejich první kroky, však musel spolu se dvěma svými salesiánskými spolubratry odejít pod tlakem antiklerikální vlády, jež se dostala k moci. V Su-čou, kam

poté přesídlili, založil P. Alois misijní stanici a vedl sirotčinec. Díky své dobrosrdečnosti si vysloužil přezdívku „Otec sirotků“. Těch nebylo v Číně vinou stále probíhajících bojů nikdy málo a křesťanští misionáři byli jedinými lidmi, kteří o ně jevíli zájem.

Čtrnáct let zde konal P. Alois bohubilé dílo, za tu dobu si prakticky neodpočinul a v jejím závěru zastával úřad apoštolského vikáře nově zřízeného apoštolského vikariátu Su-čou. V roce 1920 mu byla jako výraz postavení a uznání za vynikající služby udělena biskupská mitra. Vysvěcen na biskupa byl 9. ledna 1921. Stále se však cítil jako služebník neužitečný. Na zodpovědnosti měl nový ordinář, žijící příkladnou, obětavou láskou k Bohu i k lidem a čelící všem protivenstvím, spoleháje se na Boží Prozřetelnost, 55 misijních stanic, 23 základních škol a několik pedagogických ústavů, v nichž sestry salesiánky připravovaly budoucí učitelky a vychovatelky. Velkou část z nich sám založil, stejně jako kněžský seminář – tak daleko pokročilo jím vedené salesiánské misionářské dílo, že synové sv. Dona Boska mohli vychovávat kněžský dorost z místních mladíků. V roce 1930 přivítal v Su-čou mladého salesiánského bohoslovce Kalista Caravaria. Netušil, že se stane jeho druhem v mučednické smrti.

Svatý Kalist (Callisto) Caravario přišel na svět 8. června 1903 v Cuorgnè, ležícím nedaleko Turína. V dětství měl to štěstí, že se rodiče přestěhovali do Turína poblíž Porta Nuova, kde působila salesiánská oratoř sv. Josefa. Později se dostal do oratoře ve Valdoccu, kde zažil budoucí misionáře v Číně a druhy biskupa Aloise – Carla Bragu a Santeho Garelliho. V 16 letech se pak sám stal salesiánem. Krátce předtím si do svého deníku poznamenal tuto modlitbu: „*Pane, nechci svůj kříž ani lehčí, ani těžší. Chci ho nést pouze takový, jaký chceš Ty. Prosím Tě jen o to, abych ho nosil rád.*“

Pět let nato jej představení vyslali na jeho první misionářskou cestu – do Šanghaje. Vyšli tak vstříc jeho žádosti, motivované dozajista i známostí s C. Bragou a S. Garellim, kteří ho pro myšlenku misii nadchli svým příkladem. Však také otce Bragu vyprovázal ujištěním, že i on brzy do Číny přijede jako misionář. Sám odjížděl s nahlas vyslovenou předtuchou, že si jede pro mučednickou smrt...

V Šanghaji působil šest let v salesiánském institutu financovaném jedním bohatým čínským filantropem. Poté přesídlil do portugalské části ostrova Východního Timoru, kam jej otec Garelli poslal, aby ho uchránil nebezpečí vzniklého občanskou válkou, která v zemi opět vypukla a v níž byli misionáři vystaveni extrémnímu nebezpečí ze strany jedné z bojujících frakcí – té vyznávající ideologii srpu a kladiva. Po dvou letech, r. 1929, se situace relativně uklidnila, proto se mohl vrátit do Číny, tentokrát už do Su-čou, kde jej biskup Alois Versiglia 18. května vysvětil na kněze. Nešlo o jejich první setkání. Potkali se již v roce 1922 při Versigliově návštěvě Turína, kde mladému novici biskup Alois předpověděl: „*Setkám se s vámi v Číně.*“

Novokněz Kalist, pln dojmů z přijetí svátosti, napsal domů své matce: „*Piši*

Svatý Kalist Caravario

Modlitební tažení za český národ – doplnění úmyslu

Ti, drahá maminko, se srdcem překypujícím radostí. Dnes jsem přijal z rukou našeho salesiánského biskupa kněžské svěcení. Tvůj Kalist je knězem navěky. Poděkuj srdečně Pánu spolu se mnou za tuto velikou milost. Zítřka poprvé stanu u oltáře, abych sloužil mši svatou, a to v den Sesláni Ducha Svátého. Bůh bude poprvé hostem v mých rukou. Kalist již nepatří Tobě. Musí zcela a úplně patřit Kristu Ježíši a odevzdat se zcela a úplně službě jemu. Věřím, že mi Bůh tu milost dá. Modli se, maminko, abych byl svatým knězem, beze zbytku odevzdaný Pánu. Budu knězem dlouho? Nevím, ale hlavně chci konat mnoho dobra, abych, až stanu před Pánem, mohl říct, že milosti, které mi udělil, přinesly plody.“

Mladý salesiánský kněz co do dobrosrdečnosti za svým světitelem vůbec nezaostával, byl otcem i matkou třem stovkám sirotků, kteří našli druhý domov v salesiánské oratoři. „Ano, opustil jsem Tě, drahá maminko, ale vezmi v potaz, že je tady tolik chlapců, kteří matku nemají vůbec,“ psal té, jež mu před lety vložila do rukou menší obnos peněz – ten dokázala ve své chudobě našetřit a věnovat synovým prostřednictvím na dílo misii.

Salesiánské dílo se rozvíjelo navzdory zhoršující se politické situaci. Zemí procházely komunistické bojůvky, jež ve všem evropském spatřovaly nebezpečný jed, jež hož je třeba se jednou provždy zbavit.

Biskup Versiglia na konec února roku 1930 naplánoval cestu do dvou menších škol v oblasti obývané zhruba dvěma stovkami křesťanů. Cesta měla charitativní cíl – chtěl tamní komunitu podělit obléčením a různými předměty pocházejícími od velkorysých dárců z Itálie. Spolu s Kalistem, svou pravou rukou, a dalšími pěti osobami – dvěma mladými učiteli z Ústavu Dona Boska, dvěma jejich sestrami a s katechetkou Klárou – vyrazili vlakem 24. února po ranní bohoslužbě.

Na druhý den skupinka přestoupila v How Lin Kong na menší bárku, která ji měla po řece Lin-Chow dovézt ke křesťanské komunitě. Připojil se k nim i desetiletý křesťanský chlapec Luk Apiao Petr cestující do školy a jedna starší katechetka, jež měla pomáhat mladší Kláře.

Při plavbě je však přepadli říční piráti. Nejprve požadovali 500 dolarů jako propustku. Chudí misionáři však takovou částku neměli. Desítky banditů pronikla

Ve Světle č. 2/2021 jsme uveřejnili podrobné informace o modlitebním tažení za český národ. Vzhledem k aktuálnímu dění ve společnosti jsme **přidali jeden nový úmysl**, který v následujícím kompletním znění všech úmyslů vyznačujeme tučnou kurzívou:

- Za obrácení českého národa a návrat ke kořenům svaté víry.
- Za dary Ducha Svátého pro českou církevní hierarchii, zasvěcené osoby a pracovníky sloužící v Církvi.
- Za moudrost pro politiky, aby neschvalovali zákony odporující zákonům Božím.
- **Za pokoj v zemi, aby rozdílnost v názorech nebyla příčinou nenávisti k jiným lidem.**
- Za křesťanskou morálku pro osoby v oblasti podnikání, ekonomiky a financí, v oblasti kultury a umění.
- Za pravdomluvnost, statečnost a čestnost pro pracovníky ve sdělovacích prostředcích.
- Za lékaře a zdravotnický i ošetrovatelský personál, za zastavení potratů a všech praktik vedoucích k zabíjení nenarozených dětí.
- Za přijímání svátostí umírajícími a za duše v očistci.
- Za naše rodiny a rody.
- Za učitele, vychovatele, za čistotu dětí a mládeže, za návrat mravnosti.
- Za všechny svázané a zotročené duše.

Redakce Světla

na palubu a pochytila dívky s úmyslem je násilím odvést. Není snad třeba vysvětlovat, za jakým účelem. To bylo jasné i dvojici salesiánů, kteří se srdnatě postavili značné přesile na odpor. Neměli ovšem sebemenší šanci dívky z rukou agresorů vyrvat. Piráti je surově ztloukli a svázali. Svou kořist odvěkli na břeh, stejně jako oba svázané italské misionáře. Asi dvacet balíků vezených na místo určení si rozebrali mezi sebou. Poté propustili oba učitele i posádku bárky. Pak už se „věnovali“ těm, které ponechali na břehu.

„Musíme vás zabít!“ řval jeden z lupičů zblízka na misionáře. „*Nebojíte se smrti?*“ Biskup Alois odpověděl ohromeným banditům klidně: „*Jsmo misionáři. Proč bychom se měli bát smrti?*“ Katechetka Klára později podala toto svědectví dokládající vyrovnanost obou příštích mučedníků: „*Biskup Luigi Versiglia a don Callisto Caravario se na nás vlídně a s úsměvem dívali, očima ukazovali na nebe a nahlas se modlili.*“

V očekávání blížící se smrti se oba kněží navzájem vyzpovídali. Biskup Alois vetřelce poprosil, aby ušetřili alespoň Kalista, vzhledem k jeho mládí, leč bezvýsledně. Bandité je odvěkli do nedalekého lesa, odkud se ozvalo pět výstřelů. Vrazi pak obětem ještě pažbami roztrhali lebky. Jak později dosvědčily dívky, bandité horlili pro komunistickou ideologii, vražda obou duchovních tedy byla

motivována i třídní nenávistí. Přesto prý uznale hovořili o tom, s jakým klidem přijali oba kněží smrt.

Za pět dnů se ozbrojeným složkám podařilo bandity dopadnout, zahnat je na útěk a vysvobodit dívky, jež během oněch pěti dní prožívaly děsivé chvíle. Zabitým salesiánům mohli už jen jejich spolubratři vystrojiti 5. března pohřeb. Biskup Alois Versiglia byl pochován před oltářem kostela Nejsvětějšího Srdce Ježíšova v Su-čou, jeho mladší druh Kalist Caravario u kostela sv. Josefa v Ho Sai.

Zpráva o smrti obou misionářů dorazila do Itálie i s Kalistovým dopisem matce, která tak mohla číst poslední synova slova: „*Jen odvahu, moje drahá maminko. Život pomine a bolest skončí. V nebi budeme šťastní. Ať Tě nic neznepokojuje, moje drahá maminko. Poneseš-li kříž s Pánem Ježíšem, bude o mnoho lehčí a milejší.*“

Papež Jan Pavel II. oba obránce čistoty dívek 15. května 1983 prohlásil za blahoslavené a 1. října 2000 za svaté. Atributem obou svatých salesiánů je kalich. Odkazuje na zlatý kalich, který obdržel sv. Alois Versiglia při biskupském svěcení. Tehdy prohlásil: „*Když jsem byl ještě mladým knězem, don Conelli nám vypravoval sen Dona Boska. Viděl v něm dva kalichy – jeden naplněný potem, druhý krví. V té chvíli uslyšel hlas: »Až bude naplněn kalich krví, dílo tvých synů v Číně se začne slibně rozvíjet.«*“

Naší jedinou nadějí je Kristus

Od samého počátku existence křesťanství zkoušejí síly zla zfalšovat pravdu o Kristu, pošpinit katolickou církev i kněze a vzbudit k nim nenávist. Používají částečnou pravdu, aby dokázaly lež.

„Nenáviděli mě bez příčiny“

(Jan 15,25)

Zápas s Kristem a jeho církví trvá od samého začátku jejího vzniku. Když je Ježíš Kristus zrozen v Betlémě, když přichází ke každému člověku s darem své Božské lásky, mnozí ho nechťejí přijmout. (srov. Jan 1,11) Říkají Ježíšovi, Josefovi i Marii: „Není tu místo, nechceme tě přijmout.“ Ode dne svého narození a po celé svoje pozemské žití se Ježíš setkává s nepřátelstvím a nenávistí mnoha lidí. Již na začátku veřejného působení byl Kristus tak nenáviděn učenci, kteří znali Písmo, i farizeji, že hledali způsob, jak ho zabít. (srov. Jan 5,18) Jak plynul čas, jejich nenávist k Ježíši ještě vzrůstala (srov. Jan 7,1.25.30.32; 8,37.40) a přivedla ho k odsouzení ke smrti na kříži. „Nenáviděli mě bez příčiny,“ (Jan 15,25) řekl Ježíš. A tak je po všechny věky až do dnešního dne Ježíš mnohými vnímán s lhostejností, pohrdáním, odmítáním, nebo dokonce s nenávistí.

Ježíš ukázal svým učedníkům hlavní příčinu oné nenávisti: „Nenáviděli vás svět, vězte, že mě nenáviděl dříve než vás. Kdybyste náleželi světu, svět by miloval to, co je jeho. Protože však nejste ze světa, ale já jsem vás ze světa vyvolil, proto vás svět nenávidí.“ (Jan 15,18-19)

Jak je možné nenávidět Ježíše Krista, který je jediným zdrojem lásky a života? Odpověď dává on sám, když se obrací na ty, kteří ho chtějí zabít. „Váš otec je ďábel a vy chcete dělat, co on žádá. On byl vrah od počátku a nestál v pravdě, poněvadž v něm pravda není. Když mluví, nemůže jinak než lhát, protože je lhář a otec lži.“ (Jan 8,44)

Hlavní zdroj nenávisti je v „otci lži“, čili v satanovi. To satan a lidé, kteří se odevzdali do jeho vlády, nenávidí Krista a jeho mystické tělo, jímž je církev. Nenávidí kněze, řeholní osoby a lidi věřící. Právě ta démonická nenávist ke křesťanství vedla v různých obdobích dějin ke zločinům hromadných vražd Kristových vyznavačů.

Ve 20. století pro nenávist k jejich víře zahynulo více křesťanů než v prvních devatenácti stoletích od Kristova narození. Zde je třeba připomenout neobyčejně krvavé pronásledování katolické církve v Mexiku (1926–1930) ateisticko-zednářskou vládou, proslulou nenávistí k vyznavačům Krista. Tisíce kněží a stovky tisíc věřících byly tehdy zavražděny jenom proto, že věřili v Krista. Podobně tomu bylo ve Španělsku (1936–1939), když ateistické vlády komunistů a socialistů, řídicí se nenávistí ke Kristu, bestiálním způsobem vyvraždily 13 biskupů, 4184 kněží, 2648 řeholníků a řeholnic a desítky tisíc věřících.

Konečným cílem ateistů bylo úplné zničení křesťanství. Proto tak bezohledným a bestiálním způsobem mučili a vraždili duchovenstvo a věřící stejně i v hitlerovském Německu, jako i v komunistických

Z výstavy ve Varšavě u příležitosti beatifikace P. Jerzyho Popiełuszka

zemích. Také v Polsku komunisti bestiálním způsobem mučili a vraždili kněze. Tak mezi jinými umučili bl. kněze Popieluszka, otce Zycha, Niedzielaka a Suchowolce. Fašisté dokonce vytvořili speciální blok pro duchovní v koncentračním táboře Dachau, kde většinu vězňů tvořili polští katoličtí kněží. Fašisté a komunisté zavraždili celkem na 2 500 polských duchovních. To nenávist ke Kristu způsobuje, že křesťané jsou nejpronásledovanější náboženskou skupinou na světě. Každého roku je zavražděno kolem 100 000 světských osob i kněží jenom proto, že jsou Kristovými vyznavači.

Génius lži

Od samého počátku existence křesťanství se snaží síly zla lidem zošklivit kněze i církev. Využívají částečné pravdy, aby předávaly lež. Je skutečností, že Jidáš, jeden ze 12 apoštolů, spáchal strašný hřích zradou Ježíše. Jidášova zrada se opakuje v dalších pokoleních. Jsou kněží, kteří podléhají pokušení zrady a demoralizace, a působí tak veliké utrpení Ježíšovi i církvi. Mazanost ďábelské lži spočívá v tom, že když se poukazuje na jidášovskou zradu padlého kněze, podsouvá se dojem, že všichni kněží jsou takoví. Sluhové otce lži, zaslepení nenávistí ke Kristu, manipulují s veřejným míněním a vzbuzují nenávist ke kněžím a ke katolické církvi. Jejich cílem je připravit půdu pro úplné vytlačení katolické církve na okraj společnosti a posléze její likvidaci. Toto zasévání nenávisti neustále probíhá v liberálních a levicových masových sdělovacích prostředcích. Posledním takovým příkladem je film *Klér*⁽¹⁾. Je to ohavný paskvil zaměřený proti duchovenstvu katolické církve. Poselství tohoto filmu je jednoznačné: všichni kněží jsou lidmi zcela demoralizovanými, zasluhujícími jenom pohrdání a odmítnutí.

Stejnou strategii používal šéf propagandy třetí říše, J. Goebbels, který promlouval v roce 1937 takto: „Každého dne vycházejí na denní světlo případy sexuálních zneužití, kterých se dopouštějí členové katolického kléru. Bohužel, již se nedá mluvit o ojedinělých případech, ale spíše o hromadném úpadku morálním. Mnoho kněží a řeholníků se přiznalo k vině. Nepochybně ty tisíce případů odhalených výkonem spravedlnosti představují sotva zlomek ze skutečného počtu, vezmeme-li

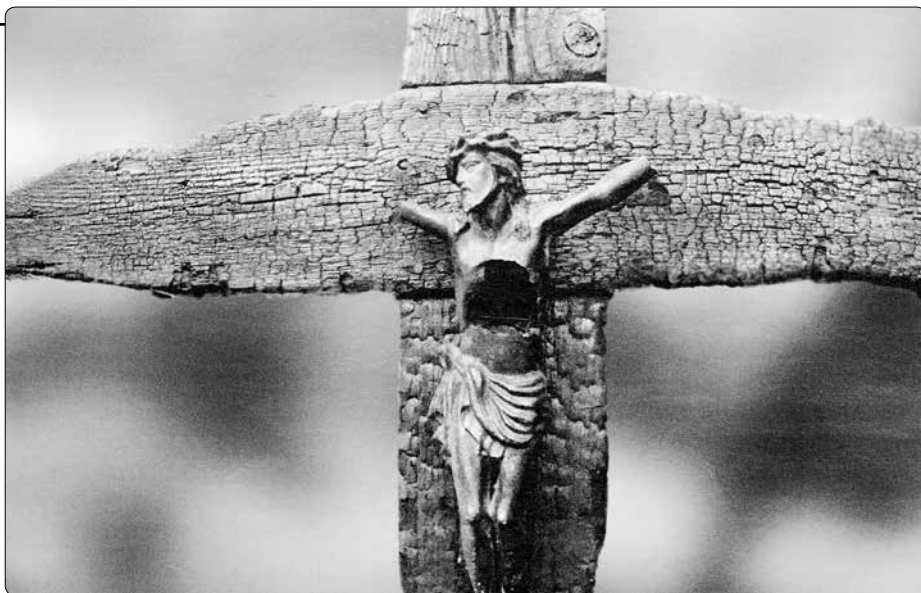
v úvahu, že církevní hierarchie dokázala skrýt a ututlat mnoho černých ovcí.“

Již jeden z hlavních ideologů Francouzské revoluce, Denis Diderot, instruoval vůdce revoluce, že je nejlépe bojovat s církví očeřováním a morálním zošklivováním duchovenstva. Podobně postupoval Hitler. Jen co se dostal k moci, hned s velkou rozhodností začal bojovat s křesťanstvím. Nejprve začal obviňovat katolické kněze a řeholníky. Šlo mu o jejich úplné zdiskreditování v očích veřejnosti. Proto se v Německu od roku 1935 hнула celá lavina soudních procesů s kněžími a řeholníky obviňovanými z pedofilie homosexuálního charakteru. Hitlerovské propagandě šlo o to, aby německá společnost vnímala katolické duchovní jako „běžné zločince“.

Ministerstvo propagandy třetí říše vydávalo novinářům direktivy, jak mají psát o procesech s kněžími. Příkazovalo jim, aby téma „nemorálnosti“ katolického duchovenstva bylo stále přítomno na stránkách německého tisku. Goebbels jim vysvětloval, že musí po delší dobu „moudře dávkovat“ informace a takto stále oživovat zájem veřejného mínění o nemorální chování kněží. Šlo o to, aby tak byla zkompromitována katolická církev, aby neměla žádný vliv na výchovu mladých Němců. Hitler promlouval ke svým spolupracovníkům o katolických kněžích takto: „Označme je za obyčejné zločince! Stáhnú z jejich obličejů ctihodnou masku. A pokud to nepostačí, zařídím, že se jim budou vysmívat a pohrdat jimi.“

Zednářství

Do tohoto hrozného scénáře masové ateizace se skrze demoralizaci zapisuje působení zednářstva, jehož hlavním cílem je organizovaný boj s Kristem a katolickou církví. Ona tajemná organizace si klade za cíl naprosté zničení katolicismu. Jeden z jejich vůdců napsal: „Rozšiřujeme široko závislosti a korupci. Ať lidé dýchají tím vším svými pěti smysly, ať to pijí, ať se tím sytí. [...] Usnadněte masám demoralizaci, a nebudete mít katolíky. [...] Aby byla zničena církev, bylo by třeba zničit ženy [...], demoralizujeme je spolu s církví. [...] Nejskutečnější úder do srdce církve – je zkažení.“ (A. De Lassus, *Masoneria, intrygujaca tajemniczość*, Warszawa 1993, s. 104)

Kříž z Varšavského povstání (1944)

Když v roce 1917 veškeré zednářství slavilo 200 let své existence, jeho vůdcové tehdy předpověděli, že začínají poslední válku s církví, jejímž cílem je úplně ji zničit. Byla přijata rozhodnutí bojovat s církví prostřednictvím demoralizace a rozkladu katolických center ze středu. S tímto cílem byli do seminářů a řádů vysláni skrytí agenti. Před vyšetřující komisí v Senátu USA známá komunistická činovnice Bella Doddová uvedla šokující fakta. Doznala pod přísahou: „Ve 30. letech jsme přivedli 1100 mužů do kněžství, aby zničili církev zevnitř. Šlo o to, aby ti lidé byli vysvěceni a potom stoupali po žebříku vlivů a vlády jako preláti i biskupové.“

Manipulace

Musíme si uvědomovat, že dnes stojíme tváří v tvář gigantické mediální manipulaci, jejímž cílem je znevažování autority katolické církve. Ta manipulace plná pokrytectví spočívá v tom, že masové sdělovací prostředky zcela mlčí o desítkách tisíc případů pedofilie mezi různými společenskými skupinami, zato se soustředí na nepoččetné činy tohoto typu spáchané duchovními. Jde o vštípení schématu asociace, že kněz, to je pedofil, do vědomí lidí.

Podívejme se na fakta. Hlášení Úřadu pro ochranu dětí a mládeže ve Spojených státech tvrdí, že v roce 2011 bylo na území USA zaregistrováno 61 472 sexuálních přestupků spáchaných na dětech. Z toho počtu 0,034 % bylo spáchano duchovními osobami. Výzkum prováděný nezávislým střediskem *John Jay College of Criminal Justice* poukazuje na fakt, že

od roku 1950 do roku 2002 bylo na území USA uznáno vinnými ze sexuálního zneužití 6000 učitelů tělesné výchovy a sportovních trenérů. Ve stejné době působilo v USA 109 000 kněží. Během 52 let bylo za sexuální zneužití pravomocně odsouzeno kolem 100 kněží, kteří museli odejít z kněžského stavu. Pouze 22 z nich bylo obviněno z pedofilie v užším smyslu slova, zatímco 78 bylo odsouzeno za sexuální přestupky s dospělými osobami. Ve Spojených státech bylo potvrzeno 39 milionů pedofilních aktů; v 60 % z nich byly oběťmi děti zvrhlých otců, otčímů nebo strýců. Je to očividný důsledek „sexuální revoluce“, všeobecné pornografie, kterou bez jakýchkoliv zábran předvádějí média. Producenti pornografie, antikoncepce a vlastníci potratových klinik i používající metodu in vitro čerpají ze své činnosti miliardové zisky. Jejich klienty jsou lidé ztracení morálně a závislí na sexu. Katolická církev, která vyzývá k obrácení, k čistotě srdce a k úplnému ukončení každé sexuální nevázanosti, je největším nepřítelem tohoto démonického podnikání. Je to tedy jedna z mnoha příčin toho, že se katolíci stali objektem jejich kampaně plné nenávisti, očeřování a zneuctování v masových sdělovacích prostředcích.

„Přemáhej zlo dobrem“ (Řím 12,21)

Víme, že jenom láska Ježíše Krista může přemoci veškeré démonické zlo. Kristus potřebuje náš souhlas a naše čistá srdce, aby mohl působit v nás a skrze nás pronikat svojí láskou do největších hříšníků nebo do těch, kteří nás nenávidí, aby

je dovedl k obrácení. Aby nás Bůh mohl užívat pro dobro nás samotných i druhých lidí, měli bychom splnit následující podmínky:

1. Měli bychom se každý den odevzdávat Ježíši skrze Marii a zavázat se, že po každém těžkém hříchu okamžitě půjdeme ke zpovědi, abychom tak stále setrvali ve stavu milosti posvěcující. S tím se pojí radikální odmítnutí pornografie, sexuální nevázanosti, antikoncepce, okultistických praktik všeho druhu, alkoholismu, narkomanie, závislosti na nikotinu, přejídání se, sledování televizních stanic křesťanství nepřátelských, podobných internetových stránek a čtení brakových časopisů a knih.

2. Je třeba uspořádat si denní program tak, aby na prvním místě byla vždy modlitba: desátek růžence, korunka k Božímu milosrdenství, četba a meditace textů Pisma svatého; pravidelná zpověď (minimálně jednou za měsíc), a je-li to možné, každodenní Eucharistie a adorace Největější svátosti.

3. Měli bychom vždycky všechno druhým odpouštět, k nikomu nechovat pocit křivdy, modlit se za nepřátele, pomáhat trpícím, nemocným, starším a potřebným lidem, spatřovat v nich přítomného Krista.

4. Měli bychom co nejlépe plnit své povinnosti. A pokud to zdraví dovoluje, ve středu a v pátek dodržovat půst o chlebu a vodě.

Pouze ti, kteří setrávají v milosti posvěcující, kteří se modlí, dodržují půst, přijímají a uctívají Ježíše v Eucharistii, mají nejdokonalejší zbraň v boji s mocnostmi zla (srov. Mt 4,1–11).

„Proto hledejme“ – napsal sv. Jan Pavel II. – „opět pokoru a odvahu modlit se a postit, aby síla vycházející shůry mohla rozbořit hradby podvodu a lži, které očím tolika našich bratří a sester zakrývají od základu špatnou podstatu skutků i zákonů namířených proti životu, aby se tak jejich srdce otevřela a nadchla pro úmysly a záměry kultury života a lásky.“ (*Evangelium vitae*, 100)

Z Mithujcie się! 5/2018 přeložila -vv- (Redakčně upraveno)

Poznámky:

⁽¹⁾ Polské drama z roku 2018, jehož spoluautorem a režisérem je Wojciech Smarzowski. [pozn. red.]

Z duchovního pokladu Alice Lenczewske (40)

Místa v textu označená „†“ jsou slova Ježíšova, místa označená „•“ jsou slova Matky Boží, andělů, svatých či duší v očistci. Biblické texty jsou vždy od Ježíše po Alicině modlitbě a prosbě o slovo v duchu tzv. náhodného otevření.

Čtvrtek 12. 3. 87 / 4. den rekollekcí

– Bezvýhradně skončit s každým hříchem.

Co je v mém případě hříchem?

† Zanedbání, ze kterých neplyne dobro, ale často zlo.

Připouštění nepřejících myšlenek a pocitů, které podsouvá satan, a ty místo toho, abys Mi je okamžitě odevzdala a prosila o pomoc, je přechováváš v srdci a podléháš jim.

Tvé srdce musí být jak sklo, kterým je všechno vidět a nic není ukryté.

To, co k tobě přichází ze světa, musíš předávat Mně, a to, co dostáváš ode Mne, předávat světu – lidem pro jejich uzdravení.

Veškerá zanedbání ničí průzračnost. Dbej proto a pečuj neustále o čistotu srdce. Pros o pomoc, abych sklo tvého srdce proměnil v křišťál, který bude odrážet světlo Mé lásky a předávat jeho paprsky všem.

„Milost a pokoj vám od Boha, našeho Otce, a od Pána Ježíše Krista, který sebe vydal za naše hříchy, aby nás vytrhl z tohoto přítomného a zlého světa podle vůle Boha, našeho Otce.“ (Gal 1,3–4)

Úterý 17. 3. 87, 9:50 h. / 9., poslední den rekollekcí

† Dnešním tématem je tvoje rozhodnutí:

Jsi připravena odevzdat Mi sebe i svůj život v oběť náhrady za hříchy světa, za Moje vyvolení?

Souhlasíš s každou podobou smrti a životních utrpení, s veškerým ochuzením?

Slibuješ Mi lásku a věnost v každé situaci?

– Ano, toužím po tom všem, co se mnou chceš udělat, protože Tě miluji. Prosím o péči Tvou i Tvé Matky, abych to zvládla.

† Budeš mít péči vždy. Potřebný je tvůj souhlas a otevřenost Mému působení – vždycky, v každé chvíli života.

– Musím ty rekolekce zakončit zpovědí...

† Počkej. Já tě dovedu v pravou chvíli.

– Mám se modlit křížovou cestu i nadále každý den?

† Nenařizuj si žádné tvrdé závazky. Já budu povzbuzovat tvé srdce a dávat ti čas na všechno, po čem od tebe toužím.

Buď vnímavá a podřizuj se Mým přáním neustále, chvíli co chvíli. Žij přítomnou chvíli a Mojí láskou. Cožpak nemluvně na Otcových rukou se stará o cokoliv nebo předbíhá v myšlení?

Buď Mně zcela odevzdaná a zcela oprostěná od nejrůznějších starostí a plánů. Toužím tě mít připravenou ke každé Mojí výzvě, stále k dispozici.

Pokud máš nějaké věci na starosti, odevzdej Mi je a čekej na Moji inspiraci k tomu, co dělat, a na Moje působení.

Jiné touhy a smutky než toužení po Mé chvále a stesk po Mé lásce mít nesmíš.

Všechno začínej a skládej přede Mne neustále. Máš silného Ženicha – Jemu důvěřuj.

„Ve dnech zkoušky mu zůstaň věrný, abys dostal, bude-li dědit, svůj podíl z jeho dědictví.“ (Sir 22,23)

Sobota 23. 1. 88, 11:45 h.

– Děkuji za milost očištění a Tvoji bolest.

† Nemysli na to. Mysli na Mne, na Můj pohled, který spočívá na tobě.

– Co musím udělat s Tvými slovy pro druhé?

† Předej je.

– A co když to někdo zakazuje?

† Předej je jemu. Tehdy na něm spočine odpovědnost za znevážení Mého Hlasu.

Středa 17. 2. 88, 9 h. / Popeleční středa

„Toto je smlouva, kterou sjednám s Izraelským domem po oněch dnech, říká Pán. Vložím své zákony do jejich mysli, do jejich srdce je vyryji a budu jejich Bůh a oni budou mým lidem.“ (Žid 8,10)

- V poslední době promlouváš o smlouvě.

† Poněvadž uzavřu s tebou smlouvu v bolesti a v Mé Krví. A tehdy Mě poznáš ještě lépe. Konej pokání, Mé dítě, aby ses stala hodnou.

Pátek 19. 2. 88, 10 h. / po návratu od mého duchovního otce

- Zůstala v srdci lidská bolest a Tvoje zesílená bolest v dlaních a nohou.

† Už nic víc nepiš. Ukřižované je tvé srdce i tvé tělo. Ale tvá duše je ve Mně. Zůstávej v tichu bolesti i lásky.

„Ten dosvědčil Boží slovo a svědectví Ježíše Krista, vše, co viděl. Blaze tomu, kdo předčítá slova tohoto prorocství, a blaze těm, kdo slyší a zachovávají, co je tu napsáno, neboť čas je blízko.“ (Zj 1,2-3)

Sobota 20. 2. 88, 23:30 h.

„...všichni mě opustili... Pán však přimně stál a dal mi sílu...“ (2 Tim 4,16-17)

- Skutečně mě všichni opustili. Ale Ty, Ježíši, jsi ve mně ve Svě bolesti, která se už stává ne znamením, ale skutečností.

Bolest těla a bolest duše - útrapy v pocitu opuštěnosti a osamocení.

† Jakmile jsi přibitá ke kříži, jsi také samotná. Na kříži je každý přibitý oddělený a je tam sám, ačkoliv je ve Mně.

Pondělí 22. 2. 88, 22:45 h.

- Od setkání s mým duchovním otcem téměř neustále cítím Tvoje Rány - intenzívně.

Je tu sladkost a mír, také obrovská touha po Tobě, i po Tobě v něm.

Chtěla bych, aby to, co konáš ve mně, bylo ověřením jeho charismatu - Tvé moci v něm.

† Je, protože on je tvým duchovním otcem a jím jsem si posloužil v působení na tebe.

Čtvrtek 3. 3. 88, 8:30 h.

- Naši svatí patroni, orodujte za nás, aby se zmenšilo utrpení - ne naše, ale utrpení Kristovo, které Mu stále způsobujeme naším nedostatkem rozvahy, lásky, víry.

• Nemůžeme překračovat hranice vaší svobodné vůle. Můžeme pomáhat jenom tehdy, když o to prosíte.

- Mnohem dřív jsem ještě věděla co-koliv a spatřovala cestu před sebou; teď nevím vůbec nic a nic nevidím.

† Není ti toho zapotřebí. Zavři oči a přitul se ke Mně.

Já tě nesu k tvému předurčení.

Cožpak musíš vidět, když Mě znáš a důvěřuješ Mi?

- Zůstala mi ještě lidská reakce vnímání a zvědavosti.

† Copak to něco změní v situaci důvěrování a odevzdanosti?

Ovšem, může změnit, poněvadž tvůj zrak není zrakem dokonalým a může postřehnout něco, co nebude úplná pravda a co v tobě vzbudí nepokoj.

Raději víc doufej. Hleď jenom na Mne a doufej.

Neděle 6. 3. 88, 9:35 h. / P.⁽¹⁾

- Jsem zde - včera i dnes, abych se účastnila přípravy na úplné odevzdání se Pánu, abych Mu slíbila lásku, věrnost a poslušnost.

Poučení provádí kněz M. P., přítomna je také J., která mi první řekla o bdění před Tebou, Pane, 7. března roku 1985 (čili před třemi roky). Stejní lidé byli také na počátku mé cesty k Tobě. Jejich slova tehdy byla Tvou výzvou. Tehdy jsi přišel se Svoji mocí ke mně poprvé a tam (v G.) jsi mě uchvátil do Svě náruče. Přesně před třemi roky.

† Tvoje příprava - jak vidíš - skutečně trvala tři roky.

Tolik, kolik Moje veřejná služba.

Všimni si toho, protože tímto způsobem ti dávám znamení, že Mým nařízením je to, co tě potkává a co prožíváš.

Tvá služba v dosavadní podobě dochází ke konci. A tvoje pozvednutí kříže bude mít místo v pro tebe významném dnu Mého vjezdu do Jeruzaléma.

Ten den jsem ti předpověděl, když jsem tě dal do péče Mého vyvoleného sy-

na, který tě přivedl do Jeruzaléma Mého Ukřižovaného Srdce.

Jakmile překročíš bránu svatého města tvého povolání - kam tě dovedu s radostí, jako provázeli Mne - tehdy poznáš svůj kříž, na kterém tě pozvednu ke sjednocení se Mnou: Láskou Ukřižovanou a Zmrtvýchvstalou.

„Nestydím se totiž za evangelium: je to Boží síla pro spásu každého člověka... V něm se totiž zjevuje Boží spravedlnost z víry a k víře, jak je psáno: »Spravedlivý bude žít z víry.«“ (Řím 1,16-17)

Neděle 6. 3. 88, 22:45 h.

- Opravdu už ke mně nebudeš mluvit jako dřív?

† Ne takovým způsobem.

- Řekneš mi něco na konec?

† Miluji tě. Žehnám ti.

Mé znamení bolesti bude od této chvíle tvým světlem a cestou.

Moje utrpení, jaké se bude uskutečňovat, tě bude provázet.

Budu k tobě promlouvat láskou, utrpím i pravdou, a to se nedá zapsat.

Není třeba nic umenšovat, uzavírat ve slovech.

Budu promlouvat bezprostředně do srdce - neustále - pokud po tom stále budeš toužit.

Důvěřuj, Má dcero i snoubenko. Naučím tě tomu novému způsobu výměny lásky. Poznáš Mě zcela bezprostředně. Budu se tě dotýkat ani ne tak slovy, jako Sebou samým.

Pohlcej Mě a opájej se Mnou. Jsem v tobě, a ty jsi ve Mně celá - stále víc a navždy.

Neohlížej se na svá provinění a na slabost - hleď na Moji lásku. Uč se to, protože to bude tvá věčnost.

Nelítuj toho, co skončilo. Těš se tím, co trvá a věčně se bude stávat stále větším opojením Mnou samým.

Amen!

(Pokračování)

Z knihy Alicja Lenczewska: Świadectwo.

Dziennik duchowy. Wydawnictwo Agape sp. z o.o., Poznań, wydanie drugie zmienione, 2018.

Přeložila -vv- (Redakčně upraveno)

Poznámky:

⁽¹⁾ Alice pobývala pravděpodobně na rekolekcích v Poznani.

Čtyři podmínky lítosti nad hříchy

Svatým kněžím Otcí Piovi a Leopoldu Mandičovi se nejednou podařilo použít šokovou terapii, aby ve věřících vzbudili zkroušenost. Oba velcí zpovědníci 20. století totiž věděli, jak důležitá je lítost nad hříchy.

Nejčastěji způsobovali otcové kapucíni duchovní otřes osobám, jež znevažovaly hříchy a nevyjadřovaly zkroušenost za spáchané zlo, tvrdými, jednoznačnými slovy a v krajních situacích rovněž odmítnutím rozhřešení. Otec Robert Kra-wiec OFMCap připomínal následující scénu ze života Otce Pia: „Jeden člověk měl pověst dobrého katolíka, byl vždy obdivovaný a vážený všemi, kteří ho znali. Avšak ve skutečnosti žil v hříchu. Nedbál o svou ženu a později svou samotou naplňoval ve svazku s jinou ženou. Jednou přišel ke zpovědi k Otcí Piovi. Aby se ospravedlnil, začal hovořit o duchovní krizi. Neuvědomil si, že se setkal s neobvyklým zpovědníkem. Otec Pio náhle vstal a vykřikl: »Jaká duchovní krize?! Zrazuješ ženu a Bůh se na tebe strašně hněvá! Jdi odtud!« (Rachunek sumienia z ojcem Pio, s. 43) Od mřížky zpovědnice bez rozhřešení odcházeli také kajicníci, které tam vedla obyčejná zvědavost či chuť strhnout masku mimořádného stigmatika a kteří se náležitě nepřipravili na svátost smíření. Co je ale zajímavé: osoby, kterým Otec Pio nedal rozhřešení, se později vracely ke zpovědi, když si uvědomily velikost spáchaného zla a svojí touhou začít nový život.

Lítost nad hříchy a pevné rozhodnutí se změnit vyžadoval od věřících také z chorvatské rodiny pocházející a v Padově sloužící P. Leopold Mandič. „Jistá osoba mi vypravovala“ – sděloval jeden ze

svědků v kanonizačním procesu P. Mandiče – „že během zpovědi u P. Leopolda, po vyznání hříchů se otec pozvedl a chtěl ji vystrčit ze zpovědnice bez rozhřešení. Říkal: »Prosím, odejděte odtud...« Penitent naléhal, ale otec mu opakoval po-

Otec Pio při mši svaté

řád stejná slova. Když ale (ten člověk) začal plakat, padl na zem a říkal, že lituje svých hříchů a je na všechno připravený, jen aby neupadl znovu do hříchu, P. Leopold ho pozvedl a přivinul k sobě se slovy: »Teď jsi můj bratr« a udělal mu rozhřešení.“ (M. Miszczyński OFMCap, *Święty Leopold Mandič*, s. 47–48).

Co je zkroušenost?

Ne každá emocionální nespokojenost vůči spáchanému zlu je zkroušeností ve vlastním slova smyslu. Poučuje o tom *Katechismus katolické církve*, který lítost za spáchané hříchy definuje po Tridentuském koncilu jako „bolest ducha a odsouzení spáchaného hříchu, spojené s předsevzetím v budoucnu už nehřešit“ (KKC, 1451). Jaké podmínky musí být splněny, aby se dalo hovořit o opravdové zkroušenosti? Odpověď na tuto otázku najdeme v knihách jiného velkého zpovědníka – sv. Jana Marie Vianneye. V knižce pod názvem *O zkroušenosti a milosrdenství* farář z Arsu uvedl čtyři rysy tohoto postoje.

„Zaprvé, musí být [bolest – pozn. red.] vnitřní, to znamená, že musí být vnímána v hloubi srdce. Nemí tedy obsažena v slzách: ty jsou dobré a užitečné, to je pravda, ale nejsou nutné.“ Jinými slovy, vnější výraz zkroušenosti nesvědčí automaticky o tom, že někdo lituje hříchů. Je totiž možné vyjádřit hlubokou zkroušenost bez fyzických projevů. Tak tomu bylo v případě dobrého lotra, který – ačkoliv neplakal nad svým zmarněným životem, litoval ho a opravdu se obrátil v poslední chvíli života, když vyznal víru v Krista a prosil ho o přijetí do jeho království (srov. Lk 23,39–43).

„Zadruhé, je třeba, aby bolest, jakou máme pociťovat z důvodu našich hříchů, byla nadpřirozená, to znamená, aby ji vyvolal v nás Duch Svatý, a ne přirozené příčiny.“ Svátý Jan Vianney odkázal Církvi známé rozlišení lítosti dokonalé a nedokonalé. Dokonalá lítost má místo tehdy, když zkroušenost pociťujeme vzhledem k Bohu – tzn. že bolest v duši vyvolává v nás vědomí, že jsme skrze své špatné myšlenky, slova, činy a zanedbání urazili Pána Boha. Naším popudem proto je „láska k Bohu, milovanému nade vše“ (srov. KKC, 1452). Dokonalá lítost je tedy přirovnávána k bolesti, jakou pociťuje zamilovaná osoba, která si uvědomila, že způsobila zármutek milému. Naproti tomu lítost nedokonalá nevyplývá z lásky k Bohu, ale pochází nejčastěji ze stra-

Liturgická čtení – dokončení ze str. 3

osm, se v ní zachránilo skrze vodu. Voda, která tehdy byla předobrazem křtu, i vám nyní přináší spásu. Ne že by křest smýval špinu z těla, ale vyprošuje nám u Boha, aby bylo čisté naše svědomí, a působí to zmrtvýchvstání Ježíše Krista. On se odebral do nebe, je po Boží pravici a jsou mu podřízeni andělé, mocnosti i síly.

Evangelium – Mk 1,12–15

Duch vyvedl Ježíše na poušť. Byl na poušti čtyřicet dní a byl pokoušen od satana, žil tam mezi divokými zvířaty a andělé mu sloužili. Když byl Jan Křtítel uvězněn, přišel Ježíš do Galileje a hlásal tam Boží evangelium: „Naplnil se čas a přiblížilo se Boží království. Obráťte se a věřte evangeliu!“

chu před trestem (věčným – peklem, nebo dočasným, čili důsledky našich činů). Je to situace, kdy ten, kdo byl chycen při okrádání souseda, činu lituje ne proto, že poškodil bližního, ale proto, že se bojí, že sám půjde do vězení. Taková lítost může vést k proměně srdce a dovést ke svátosti smíření, proto také lítost nedokonalá je darem Božím, dotykem Ducha Svatého (srov. KKC, 1453).

„Zatřetí, je třeba, aby bolest byla nejvyšší, čili největší ze všech, dokonce větší než ta, kterou zažíváme, když ztrácíme rodiče, zdraví a vlastně všechno, co máme nejdražšího na tom světě.“ Farář z Arsu vysvětloval, že ono utrpení musí být tak veliké, poněvadž má být úměrné velikosti ztráty, jakou způsobujeme, a neštěstí, do jakého nás vhání hřích. Tento rys zkroušenosti má jistou logiku: čím menší je hodnota ztracené věci, tím menší je naše lítost nad tím. Ztráta hodinek bolí méně než ztráta auta. A jestliže hřích způsobuje, že ztrácíme největší štěstí, čili přízeň Pána Boha a nebe, a odsuzujeme se k největšímu neštěstí – peklu, pak také zkroušenost musí být nejvyšší.

„Začtvrté, bolest musí pojmut všechny hříchy.“ Opravdová zkroušenost se nemůže týkat jen některých hříchů, ale musí se vztahovat ke všem, které nám vyčítá svědomí. Svátí litovali každého, i sebemenšího hříchu. Otec Pio píše: „Zpovědník mě ujišťuje, že páchám nanejvýš hříchy lehké. Jaký to má význam, jestliže kvůli nim pláče Ježíš? Říkám Ježíšovi, že ho nechci urážet hříchy.“ (*Rachunek sumienia z ojcem Pio*, s. 57) Svátá Faustyna zase zanechala v *Deníčku* takovéto vyznání: „Mám ve zvyku, že se po sebemenším pochybení cvičím ve zkroušenosti.“ (D. 612) „Ve své duši cítím veliký odpor i k tomu nejmenšímu hříchu.“ (D. 1334) Z odporu ke hříchu a z touhy zakoušet Boží milosrdenství se rodila praxe častého přistupování ke svátosti smíření. Svátý Jan Pavel II. se zpovídal každý týden a také před většími svátky a důležitými liturgickými dobami. Ještě jako metropolita krakovský se stával do řady před zpovědníci spolu s dalšími penitenty v kostele otců františkánů.

Jak vzbudit zkroušenost?

Co ale udělat, když jsme si vědomi spáchaných hříchů, a přece nám chybí lítost nad spáchaným zlem? Svátý Jan

Vianney vybízel, abychom tehdy prosili Ducha Svatého o milost zkroušenosti. Ona je totiž Božím darem. Obrácení se k Bohu o pomoc k jejímu povzbuzení známe třeba z postní pobožnosti, během

Otec Pio ve zpovědnici

níž zpíváme mj.: „Hořké Páně umučení na myslí když nosím ... že i to srdce kamenné uchvátí hořký žal ... Odvrhni hříchu okovy, pro něž Pán umírá ...“ (*Kancionál*, píseň č. 383)

A ačkoliv pobožnost křížové cesty se týká především rozvažování o umučení a smrti Pána Ježíše, není bez významu pro vzbuzení lítosti za naše hříchy. Svátá Faustyna vždycky lítost nad vlastními hříchy spojovala s umučením Páně. V *Dení-*

P. Leopold Mandiž

ku si poznamenala: „Při každé zpovědi si připomenout utrpení Pána Ježíše a skrze to vzbudím zkroušenost srdce. Nakolik je to možné – s Boží milostí – stále se cvičit v dokonalé lítosti. Té zkroušenosti věnuji delší chvíli.“ (D. 225) Jindy napsala: „Tu jsem náhle uviděl ukřižovaného Pána Ježíše, který mi řekl: »Sílu a světlo hledej v mém utrpení.« Po zpovědi jsem rozjímala o strašném Ježíšově utrpení a pochočila jsem, že to, jak trpím já, není nic ve srovnání se Spasitelovým utrpením, a důvodem toho strašného utrpení byla každá, dokonce ta nejmenší nedokonalost. Tu mě pronikla tak veliká zkroušenost a teprve takto jsem pocítila, že jsem v moři bezendného Božího milosrdenství.“ (D. 654)

Kromě uvědomění si utrpení, jaká Pán nesl za naše hříchy, je také pomocí při vzbuzení lítosti – jak napovídá sv. Ignác z Loyoly – představit si ohavnosti hříchu samotného. Při jednom z duchovních cvičení zakladatel řehole jezuitů vybízel, aby – poprosivši Boha o velikou a hlubokou bolest i slzy za vlastní hříchy a po vykonání zpytování svědomí – „zkoumali hříchy a pohlíželi na ohavnost a pokrytectví, jaké každý smrtelný hřích s sebou nese, dokonce i kdyby nebyl zakázaný.“ (*Duchovní cvičení*, 57)

Konečně cvičení se v lítosti také slouží modlitba aktu lítosti: „Ach, lituji své zloby, jedině pro Tvoji milost, buď milostiv mně hříšnému.“ (V jiné verzi: „pro Tebe odpouštím bližnímu.“)

Nezávisle na tom, jakou formu zkroušenosti přijmeme, nejdůležitější je, aby přinesla vytoženou lítost hříchů, která vede k ostatním podmínkám dobré zpovědi: zpytování svědomí, upřímné vyznání hříchů, pevné rozhodnutí se napravit a dát zadostiučinění Bohu i bližním. Ať jsou nám útěchou slova Pána Ježíše určená sv. Faustyně: „Napiš: Jsem trojnásobně svátý a ošklivím si sebemenší hřích. Nemohu milovat duši, která je poskvřněná hříchem, ale když lituje, má štědrost k ní je bez hranic. Mé milosrdenství ji objímá a ospravedlňuje. Stáhám svým milosrdenstvím hříšníky na všech jejich cestách a mé Srdce se raduje, když oni se ke mně vracejí. Zapomínám na hořkosti, kterými sytili mé Srdce, a raduji se z jejich návratu.“ (D. 1728)

Z Miłujcie się! 1/2019 přeložila -vv- (Redakčně upraveno)

Papež František vyhlásil Světový den prarodičů a seniorů

Po hlavní promluvě při modlitbě Anděl Páně v neděli 31. ledna 2021 papež František připomenul úterní svátek Uvedení Páně do chrámu (2. února), kdy evangelium přivádí na scénu dva staré, moudré lidi – Simeona a Annu. Využil této okolnosti, aby vyhlásil nový Světový den, věnovaný prarodičům a seniorům:

„Pozítří, 2. února, oslavíme svátek Uvedení Páně do chrámu, kde dva staří lidé – Simeon a Anna, osvěceni Duchem Svatým,

rozpoznali v Ježíši Mesiáše. Duch Svatý ještě dnes podněcuje v seniorech moudré myšlenky a slova: jejich hlas je cenný, neboť chválí Boha a uchovává kořeny národů. Připomínají nám, že stáří je darem a prarodiče jsou spojujícím článkem mezi různými generacemi, aby mladým lidem předávali zkušenosti života i víry. Na staré lidi se mnohdy zapomíná, nepamatujeme na toto bohatství předávaných a uchovávaných kořenů. Proto jsem se rozhodl ustavit Světový den prarodičů a seniorů,

kteří se v celé církvi bude konat každou čtvrtou neděli v červenci, v blízkosti liturgické památky sv. Jáchyma a Anny, Ježíšových prarodičů. Je důležité, aby se prarodiče setkávali s vnuky a naopak, protože, jak říká prorok Joel, prarodiče před svými vnuky sní a mají vidění, kdežto vnuci poté, co načerpají z prarodičů sílu, jdou dál a prorokují. Právě 2. února slavíme setkání prarodičů s vnuky.“

Podle www.vaticannews.va/cs.html

Přímluvná modlitba – dokončení katecheze papeže Františka ze str. 2

a všechny našel v Bohu. Kdo se modlí, prosí tak za celý svět a bere na sebe bolesti i hříchy. Modlí se za všechny a za každého; je jakousi „anténou“ Boha v tomto světě. V každém chudém, který klepe na dveře, v každém člověku, který postrádá smysl věci, spatřuje ten, kdo se modlí, Kristovu tvář. *Katechismus* říká: „Přimlouvav se, žádat o něco ve prospěch druhého [...] je v souladu s Božím milosrdenstvím“ – toto je nádherné. Když se modlíme, jsme v souladu s Božím milosrdenstvím. Milosrdenstvím vůči nám hříšníkům, ale také vůči všem, kteří nás žádali o modlitbu anebo za něž se modlíme, sladění s Božím srdcem. To je pravá modlitba: soulad s Božím milosrdenstvím – „V době církve se křesťanská přimlůva podílí na přimluvě Krista: je výrazem společenství svatých.“ (KKC, 2635)

Co znamená podílet se na Kristově přimluvě? Pokud se za někoho přimlouvám či modlím, potom je Kristus Přimlůvcem před Otcem, modlí se za nás a ukazuje Otcovi rány na svých rukou, protože Ježíš je před Otcem fyzicky, se svým tělem. Ježíš je naším Přimlůvcem a modlit se znamená počínat si tak trochu jako Ježíš: přimlouvav se v Ježíši za druhé u Otce. To je moc krásné.

Modlitbě leží na srdci člověk. Jednoduše člověk. Kdo nemá rád bratra, nemodlí se seriózně. Někdo může říci, že není možné modlit se s nenávistí, nelze se modlit lhotejně. Modlit se lze pouze v duchu lásky. Kdo nemiluje, modlí

se pokrytecky nebo si myslí, že se modlí, ale nemodlí se, protože postrádá právě onoho ducha, kterým je láska. Kdo v církvi poznává smutek či radost druhého, dostává se na hlubinu více než ten, kdo zkoumá „systémové maximum“. Každá modlitba totiž obsahuje zkušenost člověčenství, poněvadž lidé, jakkoli mohou chybovat, nikdy nesmějí být odmítáni či odepisováni.

Když se věřící, pohnut Duchem Svatým, modlí za hříšníky, nečiní výjimky a nepronáší odsouzení, nýbrž modlí se za všechny. A modlí se také za sebe. V té chvíli ví, že se nijak zvlášť neliší od těch, za které se modlí; cítí se hříšníkem mezi hříšníky a modlí se za všechny. Lekce podobenství o farizeovi a celníkovi je stále živá a aktuální (srov. Lk 18,9-14). My nejsme lepší ve srovnání s nikým, jsme bratři všichni, v pospolitě křehkosti, strasti i hříšnosti. Proto se můžeme k Bohu obracet modlitbou: „Pane, nikdo z živých není před tebou spravedlivý“ (Ž 143,2) – praví žalm. „Pane, nikdo z živých není před tebou spravedlivý, všichni jsme hříšníci, všichni jsme dlužníci, kteří mají blokované konto, nikdo před tebou není bezchybný. Pane, smiluj se nad námi!“ Modlitba v tomto duchu přináší plody, neboť předstupujeme před Boha s pokorou, abychom se modlili za všechny. Farizej se však modlil pyšně: „Bože, děkuji ti, že nejsem jako ostatní, jako hříšníci. Jsem spravedlivý, konám, co se má...“ (srov. Lk 18,11-12) Ten se nemodlil, prohlížel

se v zrcadle, nikoli v realitě, ale v zrcadle zfalšovaném pýchou.

Svět pokračuje díky sřetení modliteb těch, kdo se přimlouvají a jsou povětšinou neznámí... nikoli však Bohu! Je mnoho neznámých křesťanů, kteří v době pronásledování dokázali opakovat slova našeho Pána: „Otcče, odpusť jim, vždyť nevědí, co činí.“ (Lk 23,34)

Dobry pastyř zůstává věrný, i když zjistí, že jeho lid je hříšný. Dobry pastyř je nadále otcem, i když se mu synové od cizují nebo ho opouštějí. Setrvává v pastyřské službě i vůči tomu, který jej nutí špinit si ruce; neuzavírá srdce tomu, který mu možná způsobil utrpení.

Církev má ve všech svých členech poslání praktikovat přimlůvnu modlitbu, přimlouvá se za druhé. Tuto povinnost má zejména ten, komu byla svěřena odpovědnost: rodiče, vychovatelé, vysvěcení služebníci, představení nějakého společenství... Jako Abrahám a Mojžíš musejí někdy před Bohem „bránit“ ty, kteří jim byli svěřeni. Jde vlastně o to, dívat se na ně Božím zrakem a srdcem, tedy s nepřemožitelným soucitem a vlídností Boha samého. Vlídne se modlit za druhé.

Bratři a sestry, všichni jsme listy téhož stromu: každé oddálení nás volá k velkému slitování, jež máme živit modlitbou za sebe navzájem. Modleme se jedni za druhé, prospěje to nám a všem.

Z www.vaticannews.va/cs.html
(Redakčně upraveno)

Charakter ctitele Nejsvětějšího Srdce Ježíšova

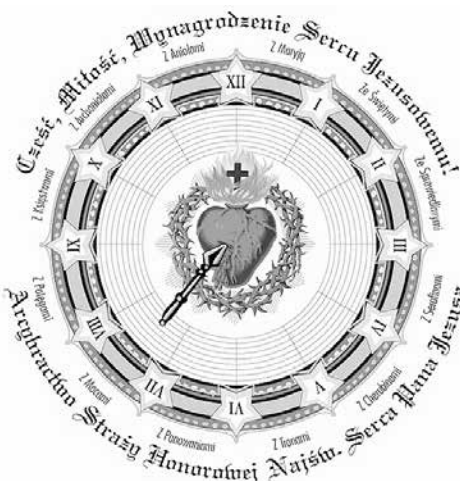
Existují některé rysy zbožnosti, které charakterizují duchovní profil osob, jež prokazují zvláštní úctu Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu. Snaží se stále hlouběji pronikat do tajemství Božího Srdce, toto Srdce ctít a milovat, vynahrazovat za urážky a lidské hříchy, toto Srdce následovat a být jeho apoštoly. Takový postoj je zvláště blízký členům Čestné stráže Nejsvětějšího Srdce Pána Ježíše.

Oddanost (zbožnost) Srdci Ježíšovu pomáhá lépe porozumět a hlouběji prožívat základní pravdu naší víry: „Bůh je láska. V tom se ukázala Boží láska k nám, že Bůh poslal na svět svého jediného Syna, abychom skrze něho měli život.“ (1 Jan 4,8-9) Nejsnadněji lze tuto pravdu prohlubovat skrze rozjímání o Srdci Spasitele. Takovou cestu ukazoval sv. Jan Pavel II., když učil: „Bůh si zamiloval člověka v Srdci svého jednorozrozeného Syna. (...) Skrze Ježíšovo Srdce poznáváme celý věčný plán spásy. A je to plán lásky.“ Láska Stvořitele se proto plně zjevuje v Srdci Božím. Ono je znamením toho, že Bůh tak miloval lidi, že nám dal svého Syna, který za nás zemřel na kříži. Pán Ježíš nejenže dal svůj život, ale po své smrti si nechal kopím probodnout bok a otevřít své Srdce, ze kterého vytryskla krev a voda – protože nás miloval až do krajnosti. O této pravdě neustále rozvažují ctitelé Božského Srdce spolu se svatým Janem, milovaným učedníkem Srdce Ježíšova. Proto také každý, kdo ho opravdově miluje, snaží se být druhým svatým Janem a spolu s ním vyslovuje slova důvěry a víry: „Také my jsme poznali lásku, kterou Bůh má k nám, a věříme v ni.“ (1 Jan 4,16)

Vnější vyjádřením odpovědi na nepochopitelnou lásku Srdce Ježíšova je zasvěcení se tomuto Srdci. Tento akt je vyznáním naší příslušnosti ke Spasiteli, umožňuje nám sjednotit naše myšlenky, city a touhy s Pánem Ježíšem. A tak dochází k podivné výměně, o které Kristus hovořil své služebnici sv. Markétě Marii Alacoque: „Ty se postarej o mé záležitosti, Já se postarám o ty tvé.“

Dalším důležitým prvkem oddanosti Srdci Ježíšovu je zadostiučinění (smírná oběť). Je reakcí milujícího srdce na bolest způsobenou Kristu skrze urážky a lidské

hříchy. Ctitelé Srdce Spasitelova hlouběji zakoušejí Boží lásku, ale zároveň vnímají, že často není opětována, že je často odmítána a opovrhována. Nezapominají na slova aktu ze zasvěcení lidstva Srdci Ježíšovu: „Mnozí lidé tě dosud nepoznali, mnozí tvými příkázáními pohrdli a odmítli Tě.“

Na tuto lidskou nevděčnost si Pán Ježíš stěžoval sv. Markétě Marii těmito slovy: „Podívej se na toto Srdce, které lidi tolik milovalo, že se ničeho nezaleklo, ale zcela se strávilo a vyčerpalo, aby jim ukázalo svou lásku. Za odměnu se mi dostává od většiny jen nevděk, neúcta a rouhání, chlad, pohrdání, svatokrádeže, které mi projevují ve svátosti lásky... Tento nevděk mě bolí více než všechno, co jsem vytrpěl při svém umučení. Kdyby mi lidé jen trochu lásky ukázali, zdálo by se mi ničím, co jsem pro ně vytrpěl, ano, kdyby bylo možno, ještě více bych pro ně vykonal, ale projevují mi jenom chlad a mou snahu dobře jim činit odmítají. (...) Alespoň ty se snaž, nakolik to bude v tvé moci, vynahrazovat za jejich nevděčnosti.“

Oddanost Srdci Ježíšovu nás vybízí k odčiňování láskou za lásku odmitanou a pohrdanou. Vyjádřením a projevem zadostiučinění jsou zbožné praktiky, ke kterým nás vybízí sv. Markéta Marie. Pán Ježíš jí zjevil, že od svých přátel očekává vroucí modlitbu, adoraci Nejsvětější svátosti, Svatou hodinu, akty zadostiučinění a především účast na mši svaté každý první pátek v měsíci. Ctitelé Srdce Ježíšova se snaží plnit tyto prosby Spasitele. Zároveň touží, aby celý jejich život byl zadostiučiněním; všechny modlitby, oběti a utrpení spojují s obětí

Ježíše Krista. Uvědomují si, že čím mocněji budou spojeni se Srdcem Ježíšovým, tím cennější se stanou všechny jejich skutky. V tomto sjednocení pomáhá členům Čestné Stráže Nejsvětějšího Srdce Pána Ježíše zvláště HODINA PŘÍTOMNOSTI.

Dobře prožívaná oddanost (zbožnost) Božimu Srdci je vždy spojená s následováním Krista. Lidé, kteří zvláště milují Srdce Ježíšovo, si vybírají Spasitele za nejdůležitějšího průvodce na cestě života a touží naplňovat jeho slova: „Učte se ode mne, neboť jsem tichý a pokorného srdce.“ (Mt 11,29) Mezi mnoha vlastnostmi, kterými by se měli vyznačovat ctitelé Božího Srdce, je na prvním místě dobrota – ne bez důvodu je do litanie k Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu vložena invokace: „Srdce Ježíšovo, plné dobroty a lásky“. Evangelia ukazují tyto vlastnosti Spasitele v jeho slovech a v popisech jeho skutků. Skutky apoštolů pak shrnují život Krista v jedné větě: „Ježíš procházel zemi, všem pomáhal.“ (Sk 10,38) Z tohoto důvodu se ctitelé Srdce Ježíšova snaží stávat lidmi velkého srdce a opravdové lásky. Činit lidem dobro je jejich hlavním a přednostním principem.

Oddanost Srdci Ježíšovu vede k lepšímu poznání osoby Krista a čím dál větší lásky k němu. Ctitelé Božího Srdce, kteří jsou „zamilovaní“ do Ježíše, se snaží tuto lásku maximálně prokazovat prostřednictvím apoštolátu. Tato pravá zbožnost – hluboká oddanost vede k evangelizování, to je budování království Srdce Ježíšova v lidských duších a ve společnosti. Příklad takového chování dávají svatí, kteří měli zvláštní úctu k Srdci Ježíšovu. Jejich životy ukazují nejen velkou lásku ke Kristu, projevující se prostřednictvím jejich osobní svátosti a jednoty s Bohem, ale také mimořádnou apoštolskou horlivostí a láskou k bližnímu. Modlitbou, obětováním a oddanou prací pro církev a pastorační a charitativní činností budovali civilizaci lásky v současném světě.

*Formace členů Čestné stráže
Nejsvětějšího Srdce Pána Ježíše,
Krakov 2020
(Józef Gawel SCI,
s. Maria Wysocka OVM)
Překlad Jana Machandrová*

Pondělí 22. 2. 2021

6:05 Pro vita mundi: P. JUDr. ICLic. Pavel Forgač, Obl. OT
6:40 Hlubinami vesmíru – výběr 2020 **7:25** U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře (134. díl): Plzeňské písně
8:45 Bačkorám navzdory: Lubor jede na výlet **9:00** Živě s Noe [L] **9:15** V pohorách po horách (50. díl): Stoh – Malá Fatra **9:25** Průplav Božího přání **10:05** Outdoor Films s Janem Jenkou a Lukášem Kuldou (82. díl): S parkuristy do světa **11:35** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Příběhy odvahy a víry: Otec Alexander Meň (14. díl): Na cestě za Kristem **13:20** Čičmiánské tajemství **14:00** Za obzorem [L] **14:35** O kom, o čem: O tvorbě Bukovinských Slováků **14:55** O Mysu dobré naděje **15:15** Noční univerzita: RNDr. Zuzana Šmídová – Bezlepková dieta – fakta a mýty **16:00** V souvislostech **16:20** Můj chrám: Bob Fliedr, písničkář a publicista, Komunitní centrum Matky Terezy na Jižním Městě, Praha **16:35** Varhany pro svatou Zdislavu **16:55** Nebojte se... **18:00** Post Scriptum [P] **18:15** Živě s Noe [P] **18:30** Sedmihlášky (123. díl): Plače kočka celý deň **18:35** Divadélko Bubáček (9. díl): O princezně Johance **18:50** Szidi Tobias & band **19:30** Víra do kapsy [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Ateliér užité modlitby [L] **21:10** Vezmi a čti: Únor 2021 [P] **21:30** Za obzorem **22:05** Zambijský Bambo **22:35** Kulatý stůl: Mariánský sloup **0:10** Kde končí Evropa II.: Balkán: Balkán, Turecko a Evropa **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 23. 2. 2021

6:05 Pro vita mundi: Jan Mařík **6:40** Předání proutěného řemesla **7:05** Klasika folklórně: Rožnov pod Radhoštěm **8:40** Vezmi a čti: Únor 2021 **9:00** Živě s Noe [L] **9:15** Tak trochu jiný lyžák **9:35** V souvislostech **10:00** Noční univerzita: Jaroslav Zelenka – Hormeze: Nový pohled na stárnutí, rakovinu a chemii **10:50** Strání – obec pod Javorinú **11:10** Pomoc má mnoho tváří: Diakonie ČCE **11:35** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Biblická studna **13:10** Andělka **13:45** V pohorách po horách (50. díl): Stoh – Malá Fatra **14:00** Za obzorem [L] **14:35** Jak potkávat svět (11. díl): S Romanem Janálem **16:00** Muzikanti, hrajte: Túfaranka **17:05** Divám se kolem sebe **17:45** Živě s Noe [P] **18:00** Mše svatá z kaple Telepace [L] **18:50** Sedmihlášky (123. díl): Plače kočka celý deň **18:55** Divadélko Bubáček (10. díl): O nezodpovědném černokněžníkovi **19:15** Na cestě k Otcovu domu **19:30** Zpravodajské Noeviny: 23. 2. 2021 [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Buon giorno s Františkem [L] **20:50** Můj chrám: Pavel Bratinka, disident a politik, kostel sv. Václava v Praze-Dejvicích **21:10** Řeckokatolický magazín [P] **21:30** Za obzorem **22:05** I. absolventský koncert Akademie Václava Hudečka 2013 **23:30** Terra Santa News: 17. 2. 2021 **23:55** První křesťané: Nebezpečí herezí **0:25** Irák: Ninive **0:55** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 24. 2. 2021

6:05 Pro vita mundi: kardinál Miloslav Vlk **6:50** Zpravodajské Noeviny: 23. 2. 2021 **7:15** Noční univerzita: RNDr. Zuzana Šmídová – Bezlepková dieta – fakta a mýty **8:00** Kde končí Evropa III.: Balkán: Zústat, či odejít? **9:00** Živě s Noe [L] **9:15** Salesiánské dílo v Rumunsku a v Moldavské republice **9:45** S NOACHem po Izraeli **10:15** Víra do kapsy **10:35** Až na konec světa **11:35** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Zpravodajské Noeviny: 23. 2. 2021 **13:15** San Salvador na Folkových prázdninách **14:00** Za obzorem: Metoděj Chrástecký, ředitel Muzea Hlučinska [L] **14:35** Chceme se vrátit domů **14:55** Ateliér užité modlitby **16:00** ARTBITR – Kulturní

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

■ Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.
■ Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka
TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

magazín (105. díl) **16:10** Cvrlikání (82. díl): Robert Křesťan & Druhá tráva **17:45** V pohorách po horách (1. díl): Krúpova hoľa **18:00** Post Scriptum [P] **18:15** Živě s Noe [P] **18:30** Sedmihlášky (123. díl): Plače kočka celý deň **18:35** Divadélko Bubáček (11. díl): Mechové jezírko **18:50** Guatemala – Lidé kukuřičných polí **19:20** Ars Vaticana **19:30** Terra Santa News: 24. 2. 2021 [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Večer chval (91. díl): Živá modlitba a chvála [L] **21:15** Bačkorám navzdory: Josef, dělník milosrdenství **21:30** Za obzorem: Metoděj Chrástecký, ředitel Muzea Hlučinska **22:05** Noční univerzita: P. Vojtěch Kodet – Marnotratný Otec **23:40** Zřím Řím **0:05** Vladimír Mišík na Folkových prázdninách **0:30** Příběhy odvahy a víry: Otec Alexander Meň (14. díl): Na cestě za Kristem **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 25. 2. 2021

6:05 Pro vita mundi: MUDr. Zuzana Roithová, MBA **6:45** 600. výročí obce Mojš **7:00** Vítajte u nás: Rožnovské slavnosti 2019 **7:45** Na cestě k Otcovu domu **8:00** Terra Santa News: 24. 2. 2021 **8:25** První křesťané: Nebezpečí herezí **9:00** Živě s Noe [L] **9:15** Mexiko – země indiánů **9:25** Kulatý stůl: Víra v Česku na vyměření? **11:00** Kmochův Kolín 2019: Dechová hudba Mistříňanka – 1. část **11:30** Sedmihlášky (123. díl): Plače kočka celý deň **11:35** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:05** Klasika folklórně: Rožnov pod Radhoštěm **13:35** Strání – obec pod Javorinú **14:00** Za obzorem [L] **14:35** Missio magazín: Únor 2021 **14:55** Dům ze skla?: S P. Stanislavem Příbylem **16:00** Zpravodajské Noeviny: 23. 2. 2021 **16:20** Don Bosco a Oděsa: 50 let ve službách mládeži **16:45** Zambie: Kazatelé na cestě [P] **17:20** Večeře u Slovaka: 2. neděle postní [P] **17:45** Živě s Noe [P] **18:00** Mše svatá z kaple Telepace [L] **18:45** Svatá Kateřina Sienská **19:10** Ovečky v karanténě: 2. neděle postní [P] **19:30** Zpravodajské Noeviny: 25. 2. 2021 [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Letem jazzem: mladé naděje jazzové hudby [L] **21:20** V pohorách po horách (83. díl): Velký kotel – Jeseníky **21:30** Za obzorem **22:05** Pod lampou [P] **0:10** Etiopie: Naděje existuje na druhé straně **0:40** Zpravodajské Noeviny: 25. 2. 2021 **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 26. 2. 2021

6:05 Pro vita mundi: P. Ing. Miloslav Fiala OPraem. (1. díl) **6:50** Zpravodajské Noeviny: 25. 2. 2021 **7:10** Recept na roztroušenou sklerózu: Nerezignovat! **7:20** Na pořadu rodina (4. díl): Nevzdali jsme to **8:20** Etiopie: Jděte a získávejte učedníky **9:00** Živě s Noe [L] **9:15** Na pomezí ticha a tmy **10:00** Legenda jménem Vesmír: DCŽM Vesmír **10:10** Ateliér užité modlitby **11:15** Poutníci času (3. díl): S Jaroslavem Šimou **11:35** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Szidi Tobias & band **13:30** Pomoc, která se točí **14:00** Za obzorem [L] **14:35** Portréty kra-

jiný **15:00** Cesta kříže: Křížová cesta v hudbě a obrazech **15:55** Zpravodajské Noeviny: 25. 2. 2021 **16:20** Hrdinové víry (8. díl): Oto Mádr **17:30** Obdarovávání – Otec Radek **17:45** V pohorách po horách (50. díl): Stoh – Malá Fatra **18:00** Post Scriptum [P] **18:15** Živě s Noe [P] **18:30** Sedmihlášky (123. díl): Plače kočka celý deň **18:35** Divadélko Bubáček (12. díl): Panenka a ztracené zrcátko **18:50** Buon giorno s Františkem **19:35** Víra do kapsy: Můj život online **19:50** Přejeme si... **20:05** Noemova pošta: Únor 2021 [L] **21:40** Za obzorem **22:15** Ostrava zpívá gospel: Slezská lilie 2017 **23:05** Obnova objektu Libušín po požáru **23:35** Práce jako na kostele **0:00** Česká hudba na zámčích Moravy a Slezska, Ostrava-Vítkovice **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 27. 2. 2021

6:05 Pro vita mundi: P. Ing. Miloslav Fiala OPraem. (2. díl) **6:55** Zambie: Kazatelé na cestě **7:25** Ján Miho – heliogonkár a folklorista **7:55** Sedmihlášky (123. díl): Plače kočka celý deň **8:00** Cirkus Noeland (7. díl): Roberto, Kekulín a tuleň **8:25** Hermie a přátelé: Flo show, která způsobila rozruch **9:00** Ovečky v karanténě: 2. neděle postní **9:25** GOODwillBOY V. (7. díl) **10:15** V posteli POD NEBESY V. (9. díl) **11:05** Můj chrám: Bob Fliedr, písničkář a publicista, Komunitní centrum Matky Terezy na Jižním Městě, Praha **11:20** Víra do kapsy **11:35** ARTBITR – Kulturní magazín (105. díl) **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Angelus Domini **12:05** Pod lampou **14:10** Expedice Rembaranka: Lidé doby kamenné **14:50** Mixtékové – Mezi náboženstvím a tradicí **15:20** Přešel jsem hranici **16:20** Primášké želzo: MHF Musica Pura **17:45** V pohorách po horách (87. díl): Čáp – Jirákovy skály [P] **18:00** Mše svatá z kaple Telepace [L] **19:00** Příběhy odvahy a víry: Ostrov Sachalin (15. díl): Expanze lásky **19:30** V souvislostech [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Outdoor Films s Martinem Půlpánem (97. díl): Z Evropy pěšky a stopem do jihovýchodní Asie [P] **21:40** Poutník [P] **22:45** Koncert – Martin Smith (UK): Festival United UNITED 2019 [P] **0:05** Za obzorem **0:35** Vezmi a čti: Únor 2021 **0:50** Za obzorem **1:20** Víra do kapsy: Dejme slovo svědomí **1:35** Za obzorem: Metoděj Chrástecký, ředitel Muzea Hlučinska **2:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 28. 2. 2021

6:05 Pro vita mundi: Ing. Rostislav Sochorec **6:50** Řeckokatolický magazín **7:05** Guatemala – Lidé kukuřičných polí **7:35** Večeře u Slovaka: 2. neděle postní **8:05** Letem jazzem: Mladé naděje jazzové hudby **9:20** Církev za oponou: Křesťanské hodnoty **9:40** Na cestě k Otcovu domu **10:00** Mše svatá z kaple Telepace [L] **11:00** Poutníci času (7. díl): S Jairem Jirmejahu Jerochimem [P] **11:15** Sýrie – zbytek jeho lidu **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka **12:20** V souvislostech **12:40** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne **13:25** Muzikanti, hrajte **14:00** Outdoor Films s Martinem Půlpánem (97. díl): Z Evropy pěšky a stopem do jihovýchodní Asie **15:30** Vietnam **15:50** Poutník **16:55** Na půli cesty **17:25** První křesťané: Konec pronásledování: Konstantin **18:00** Sedmihlášky (39. díl): Zahrajte mi, muziganti **18:05** Cirkus Noeland (8. díl): Roberto, Kekulín a lev Hřiva **18:30** Hermie a přátelé: Kdo to tu vlastně řídí? **19:05** Ovečky v karanténě: 2. neděle postní **19:25** Janomamové v Brazílii **19:50** Přejeme si... **20:05** Brazílie [P] **21:55** Má vlast: Týnský chrám **22:55** Buon giorno s Františkem **23:40** Polední modlitba Sv. otce Františka **0:00** Za obzorem **0:30** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne **1:10** Za obzorem **1:40** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pondelok 22. 2. o 17:30 hod.:

Doma je doma (Kňazi v nemocniciach)

Mimoriadna situácia v súvislosti s koronavírusom na Slovensku zmenila náš život od základov. Nielen veriaci, ale aj kňazi ostali na dlhé týždne zatvorení doma. A tak sa rozhodli ponúknuť svoje služby tam, kde ich bol a je trvalo nedostatok – do nemocníc. Čo im táto skúsenosť priniesla? Moderuje Jana Trávníčková.

Utorok 23. 2. o 21:30 hod.:

Ostrov mníchov (dokument)

Kláštor Sion v Holandsku voľakedy obývalo 120 mníchov. Keď ich v roku 2013 zostalo len osem, začali premýšľať o sťahovaní a o novom začiatku na severe Holandska na ostrove Schiermonnikoog. Odsťahovať sa však nie je jednoduché. Títo muži modlitby bojovali s vnútorným nepokojom a pochybnosťami. Museli si odpovedať na otázku: prečo sú vlastne tu?

Streda 24. 2. o 20:50 hod.: Fundamenty

(Gaudium et spes – Hospodársko-sociálny život)

Uvažovanie nad dokumentami II. vatikánskeho koncilu.

Štvrtok 25. 2. o 19:00 hod.: Malí poslovia 8 (V zajatí)

Píše sa rok 64 po Kristovi. Cisár Nero prenasleduje prvých kresťanov. Mnoho detí prišlo o rodičov a domov. Skupinka detí nájde útočisko u pekára Bena a jeho manželky Heleny. Prežívajú dob-

rodružstvo v kresťanskom podzemnom utajení. A šíria príbehy o Ježišom živote.

Piatok 26. 2. o 20:30 hod.:

Jean Guittou – Rozum a srdce (dokument)

Pozrite si dokument o veľkom kresťanskom filozofovi 20. storočia, ktorého život stál na rozhraní medzi vedou a náboženstvom, medzi skutočnosťou a tajomstvom, medzi rozumom a srdcom. Spoznajte s nami Jeana Guittoua tak, ako ho pozná málokto: ako muža viery, vedy a umenia, ktorého cesta smerovala k večnosti tak za života, ako aj po smrti.

Sobota 27. 2. o 20:30 hod.:

Pavol VI. – Pápež v búrlivých časoch 2/2 (film)

Fašistický režim, 2. svetová vojna, Druhý vatikánsky koncil, protesty a teroristické útoky v 60-tych a 70-tych rokoch – jedno z najbúrlivejších období v dejinách Cirkvi. Na jej čele však stojí silná osobnosť – pápež Pavol VI. Prvý pápež, ktorý navštevuje veriacich na piatich kontinentoch a otvára medzináboženský dialóg návštevou Jeruzalema.

Nedeľa 28. 2. o 8:45 hod.:

Tvorivo

Ďalšia časť relácie, v ktorej sa pozrieme na to, ako tvorivo vyplniť čas a výtvarmi zároveň oslavovať Stvoriteľa.

Liturgická čtení

Nedeľa 21. 2. – 1. nedeľa postní

1. čt.: Gn 9,8–15
 Ž 25(24),4–5ab.6+7bc.8–9
 Odp.: srov. 10 (*Všetchno tvé jednání, Hospodine, je láska a věrnost pro ty, kdo plní tvou smlouvu.*)

2. čt.: 1 Petr 3,18–22
 Ev.: Mk 1,12–15

Pondělí 22. 2. – svátek Stolce sv. Petra

1. čt.: 1 Petr 5,1–4
 Ž 23(22),1–3.4.5.6
 Odp.: 1 (*Hospodin je můj pastýř, nic nepostrádám.*)
 Ev.: Mt 16,13–19

Úterý 23. 2. – připomínka sv. Polykarpa

1. čt.: Iz 55,10–11
 Ž 34(33),4–5.6–7.16–17.18–19
 Odp.: 18b (*Hospodin vysvobodil spravedlivé z každé jejich tísně.*)
 Ev.: Mt 6,7–15

Středa 24. 2. – ferie

1. čt.: Jon 3,1–10
 Ž 51(50),3–4.12–13.18–19
 Odp.: 19b (*Zkroušeným a pokorným srdcem, Bože, nepohrdneš.*)
 Ev.: Lk 11,29–32

Čtvrtek 25. 2. – ferie

1. čt.: Est 14,1.3–5.12–14
 Ž 138(137),1–2a.2bc–3.7c–8
 Odp.: 3a (*Kdykoli jsem tě volal, Hospodine, vyslyšels mě.*)
 Ev.: Mt 7,7–12

Pátek 26. 2. – ferie

1. čt.: Ez 18,21–28
 Ž 130(129),1–2.3–4ab.4c–6.7–8
 Odp.: 3 (*Budeš-li uchovávat v paměti viny, Hospodine, Pane, kdo obstojí?*)
 Ev.: Mt 5,20–26

Sobota 27. 2. – ferie

1. čt.: Dt 26,16–19
 Ž 119(118),1–2.4–5.7–8
 Odp.: 1 (*Blaze těm, kteří krácejí v zákoně Hospodinově.*)
 Ev.: Mt 5,43–48

BREVIÁŘ PRO LAIKY

20. – 27. ÚNORA 2021

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 21. 2.		PO 22. 2.		ÚT 23. 2.		ST 24. 2.		ČT 25. 2.		PÁ 26. 2.		SO 27. 2.	
Antifona	270	299	1309	1453	270	299	270	299	270	299	270	299	270	299
Žalm	783	881	786	884	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881
Ranní chvály:														
Hymnus	270	300	1310	1454	272	301	271	300	272	301	271	300	272	301
Antifony	288	319	1310	1454	843	946	858	963	874	979	890	997	906	1014
Žalmy	813	914	813	914	843	946	858	963	874	980	890	997	906	1014
Krátké čtení a zpěv	288	320	1310	1454	295	328	298	332	302	336	305	340	309	344
Antifona k Zach. kantiku	288	320	1311	1455	296	328	299	332	302	336	306	340	309	344
Prosby	289	320	1675	1894	296	329	299	332	302	336	306	340	309	344
Závěrečná modlitba	289	321	1311	1455	296	329	300	333	303	337	306	341	310	345
Modlitba během dne:														
Hymnus	273	302	273	302	273	302	273	302	273	302	273	302	273	302
Antifony	273	303	273	303	273	303	273	303	273	303	273	303	273	303
Žalmy	818	919	833	935	849	953	863	968	879	985	895	1003	911	1019
Krátké čtení	289	321	1311	1455	296	329	300	333	303	337	307	341	310	345
Závěrečná modlitba	289	321	1311	1455	296	329	300	333	303	337	306	341	310	345
Nešpory:														
	SO 20. 2.													
Hymnus	268	297	268	297	1310	1454	269	299	268	298	269	299	268	298
Antifony	286	318	290	322	1312	1456	853	957	868	973	884	990	900	1008
Žalmy	808	908	823	924	1678	1897	853	957	868	973	884	990	901	1008
Kr. čtení a zpěv	286	318	291	323	1312	1457	297	330	301	334	304	338	307	342
Ant. ke kant. P. M.	287	319	291	323	1313	1457	298	331	301	335	304	339	308	343
Prosby	287	319	291	323	1681	1900	298	331	301	335	305	339	308	343
Záv. modlitba	289	321	289	321	1311	1455	296	329	300	333	303	337	306	341
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398

MIMOŘÁDNÁ NABÍDKA K DOBĚ POSTNÍ

Uvedené knižní tituly máte nyní možnost zakoupit za **50 % původní ceny**. Platnost nabídky je do **28. března 2021**.

HOŘKÉ UMUČENÍ PÁNA NAŠEHO JEŽÍŠE KRISTA

Anna Kateřina Emmerichová • Podle vidění augustiniánky z Dülmenu zapsal a nástinem jejího života doplnil Clemens Brentano • Doslov Arnold Guillet • Z němčiny přeložil Petr Janšta • Ilustrace - rytiny G. Doré

Předlohou pro toto nejnovější vydání díla A. K. Emmerichové, blahoslavené v roce 2004, byla nová edice nakladatelství Christiana-Verlag, Stein am Rhein. Vidění stigmatizované mystičky, její oběti, utrpení a nad to vše nejmocnější obraz Krista Vykupitele se hluboce dotknou každého lidského srdce.

Matice cyrilometodějská s. r. o. • První vydání v MCM s. r. o. Váz., 135x205 mm, 432 stran, 395 Kč

ROZJÍMÁNÍ O UTRPENÍ A SMRTI PÁNA JEŽÍŠE

Michal Kretschmer • V knize byly použity fotokopie rytin Gustava Paula Dorého

Předkládaná rozjímání byla sepsána v 60. až 70. letech 20. století a šířena jako samizdat. Místy jsou mírně poznamenána politickou atmosférou té doby. Jsou však stále aktuální, vždyť Ježíšovo utrpení a smrt se týkají celých dějin spásy. Kniha přináší rozjímání o jednotlivých zastaveních křížové cesty doplněná o další scény z posledních Ježíšových dnů. Jednotlivá rozjímání jsou poměrně dlouhá, zvláště některá z nich, a proto je vhodné konat je po částech. Jsou však výborným vodítkem, jak směřovat

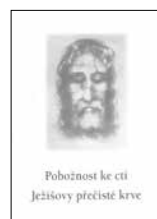
svůj život k hlubšímu vztahu a lásce ke Kristu. V závěru každého rozjímání je modlitba vycházející z rozjímaného textu.

Matice cyrilometodějská s. r. o. • Brož., A5, 136 stran, 136 Kč

POBOŽNOST KE CTI JEŽÍŠOVY PŘEČISTÉ KRVE

Těm, kdo se po 12 roků denně pomodlí sedmkrát *Otče náš* a *Zdrávas, Maria* ke cti Ježíšovy přečisté krve, slíbil Božský Spasitel udělit veliké milosti. Toto zaslíbení, které obdržela sv. Brigita, bylo potvrzeno papežem Inocencem X. Modlitby *Otče náš* a *Zdrávas, Maria* jsou v pobožnosti doplněny sedmi krátkými modlitbami. Pobožnost schválila Svátá kongregace *Sacro Collegio de propaganda fide* a papež Klement XII.

Matice cyrilometodějská s. r. o. Druhé vydání • Brož., A6, 16 stran, 19 Kč

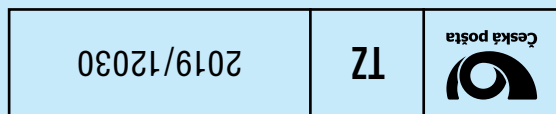
KŘÍŽOVÁ CESTA SE SLUŽEBNÍKEM BOŽÍM P. ANTONÍNEM ŠURÁNKEM

Uspořádal P. Mgr. Pavel Caha SDB Ilustrace Ludmila Jandová

Tato ilustrovaná křížová cesta je sestavena z veršů, které služebník Boží P. Antonín Šuránek napsal v internačním táboře v Želivě v únoru roku 1952. Jednotlivá rozjímání jsou doplněna z křížové cesty v době jeho působení v Blatničce a citacemi z publikací *Dějiny mého povolání 4* a *Novozákonní rozjímání 1 a 3*.

Matice cyrilometodějská s. r. o. Brož., 120x200 mm, 48 stran, 58 Kč

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803
Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc, e-mail: objednavky@maticecm.cz
Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

779 00 Olomouc
Dolní nám. 24
Matice cyrilometodějská s. r. o.

SVĚTLO - týdeník Matice cyrilometodějské, spolku. Vydává Matice cyrilometodějská, spolek, Dolní nám. 24, Olomouc - IČO 00533866. Tiskne nakladatelství Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc. Redakce: Šetředaktor Mgr. Daniel Dehner, redaktor Mag. Theol. Tomáš Kmrl, Vychází s církevním schválením Arzbiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mravů. Neznámena to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednavky@maticecm.cz); e-mail: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz; Registrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; CD Photo s.r.o., Chrenovská 21/14, 949 01 Nitra, telefon 00421 903 263 525; podávání novinových zásilek povolené SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dne 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medzugasorje aj.), se používáme konečného usudku církve. Nevyžádane nezveřejněné příspěvky nevracíme.